

# Luterilainen

N:o 4 2024 ❄ 1926 - 2024 ❄ 99. VUOSIKERTA



Jos te pysytte minun sanassani, niin te totisesti olette minun opetuslapsiani; ja te tulette tuntemaan totuuden, ja totuus on tekevä teidät vapaiksi.

Joh. 8:31, 32



## Helatorstai

*”Kun nyt Herra Jeesus oli puhunut heille, otettiin hänet ylös taivaaseen, ja hän istuutui Jumalan oikealle puolelle.”* (Mark. 16:19)

Helatorstaina vietetään juhlaa sen uskontunnustuksen kohdan johdosta, jossa sanomme: Minä uskon Jeesukseen Kristukseen, joka astui ylös taivasiin ja istuu Isän, Jumalan, oikealla puolella. Ellei sitä kuitenkaan sydämellä omisteta, se jää kuolleeksi sanaksi ja käsitykseksi. Emme saa ajatella, että hän on mennyt sinne ja istuu siellä ylhäällä, mutta on jättänyt meidän käsiimme hallitsemisen. Hän onkin aloittanut sellaisen asiantilan, jossa hänellä on tekemistä kaikkien kanssa, jossa hän kaikkia hallitsee, saarnaten heille kaikille niin, että kaikki häntä kuulevat ja että hän voi olla kaikkien tykönä.

Tällaista todellisuutta järjen on mahdoton käsittää. Uskonkohta se onkin. Jätä siis omat kuvitelmasi ja sano: Näin sanoo Raamattu ja Jumalan sana, ja se on mittaamattomasti korkeampaa kuin kaikki järki ja ymmärrys. Samoin kuin näet hänen kärsimisensä ja kuolemansa ovat syvään perustetut Raamattuun, samoin ovat siihen perustettuina myöskin hänen valtakuntansa, ylösnousemuksensa ja taivasiinastumuksensa.



## MARTTI LUTHER

Mitä Kristus siis on tehnyt? Hän on tehnyt jotakin sellaista, että synnin, kuoleman ja perkeleen täytyy olla hänelle velassa. Synti karkasi hänen kimppuunsa, aivan kuin hukuttaaksensa hänet, mutta sepä joutuikin tappiolle: hän nieli sen! Samoin kävi perkeleen, kuoleman ja helvetin. Hän, koska ei ollut tehnyt mitään syntiä ja koska oli täynnä vanhurskautta, on kaiken sen jalkoihinsa tallannut ja sen niellyt, ottaen vangiksi sen, mikä meitä pyrki vangitsemaan; synti ja kuolema eivät siis enää voi mitään tehdä. Tämä siis on se valta, jota hän saarnauttaa: kaikki ne, jotka uskovat häneen, ovat vapaat vankeudesta. Sen, joka siis tahtoo olla vapaa synnistä ja vapahdettu perkeleestä ja kuolemasta, täytyy tulla sinne, missä hän on. Mutta missä hän on? Hän on täällä, luonamme, ja juuri ollaksensa aivan meidän lähellämme, hän on istuutunut taivasiin. Niin me olemme tuolla ylhäällä hänen luonansa, ja hän on täällä alhaalla meidän luonamme. Saarnallansa hän tulee alas, ja me nousemme ylös uskolla.

*Martti Luther  
– Hengellinen virvoittaja*

## Uskokaa niin rakastatte

*"En jätä teitä orvoiksi, tullen teidän luoksenne. Vielä vähän aikaa, niin maailma ei enää minua näe, mutta te näette minut. Koska minä elän, tekin elätte. Sinä päivänä te ymmärrätte, että minä olen Isässäni, ja että te olette minussa ja minä teissä. Jolla on minun käskyni ja joka pitää ne, se rakastaa minua. Mutta sitä, joka minua rakastaa, minun Isäni rakastaa, ja minä rakastan häntä ja ilmoitan itseni hänelle."* (Joh. 14:18–21)

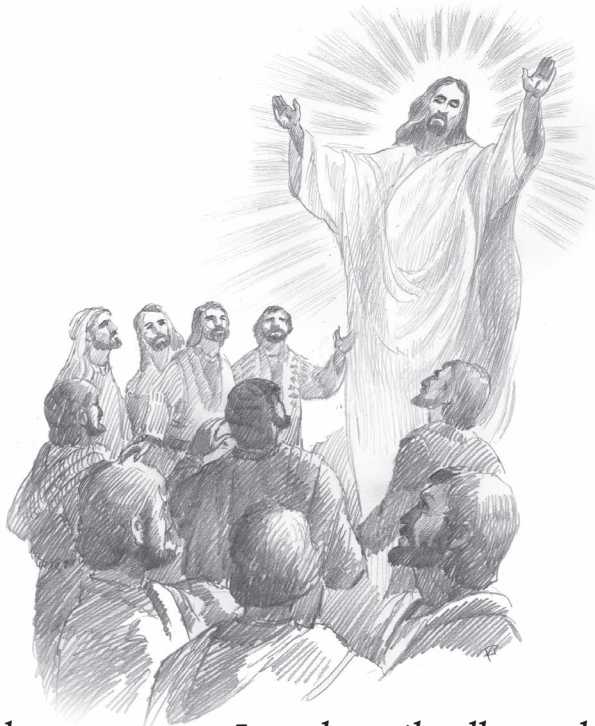
Vapahtajamme Jeesus Kristus puhuu käskyistään sekä yksikössä että monikossa. Jumalan Sanana Hän on antanut kaikki Raamatussa olevat käskyt. Nyt seurakuntansa elämässä aina aikojen loppuun asti Hän puhuu armoityönsä kautta. Lakia Hän saarnaa, jotta täysi armon evankeliumi kelpaisi meille. Ja täyttä ja varmaa armoaan Hän julistaa, jotta kukaan ei jäisi lain alle. Puhuessaan monikossa käskyistään Jeesus ilmoittaa täyttäneensä koko Jumalan pyhän lain. Meillä ei ole mitään lisättävää siihen. Isä on leppynyt ainoastaan ja täysin Poikansa Uhrin vuoksi. Syntimme ovat sovitetut ja meidät on lunastettu kuolemasta ja kadotuksesta.

Yksikössä on kyse Hänen uskon käskystään. Herramme lahjoittaa Pyhän Hengen kautta uskon Häneen, edestämme eläneeseen ja kuolleetseen, ja jo edellämme Ylösnousseeseen Vapahtajaamme. Tähänkään emme voi lisätä mitään. Jeesus tietää, ettemme syntiinlankeemuksemme vuoksi osaa rakastaa Häntä niin kuin meidän tulisi. Siksi Hän ei sitä vaadikaan, vaan antaa kaiken senkin mitä uskoon tarvitaan. Siksi rakastamme Jeesusta, kun uskomme Häneen. Näin kaikki on lahjaa: Lunastajamme Uhri, lahjauskomme, Kristuksen seurakuntaruumiin elämä ja kerran koittava taivaan autuus.

Uskossa meille jää vielä rakkauden käsky. Jeesuksen kanssa se on ilon ja kiitoksen täyttämää lähimmäistemme palvelemista. Rakkauden palveluksemme seuraa Jumalan sanaa kiitollisina Herramme täyttämästä työstä ja sen perustuksella. Hän ei milloinkaan jätä meitä orvoiksi, vaan on aina tullut ja tulee yhä uskoviensa vierelle, Toisen Puolustajamme, Pyhän Henkensä kautta sanassaan ja sakramenteissaan kerran koittavaan paluuseensa asti. Usko siis sinäkin, kallis lukija, tähän Herraasi ja Vapahtajaasi.

*"Sillä vuoret väistykööt ja kukkulat horjukoot, mutta minun armoni ei sinusta väisty eikä rauhanliittoni horju, sanoo Herra, armahtajasi."* (Jes. 54:10)

Marko Kailasmaa



## Veljenä kanssamme – Jumalan oikealla puolella

*"Jumala herätti hänet kuolleista ja asetti hänet istumaan oikealle puolelleen taivaissa, korkeammalle kaikkea hallitusta, valtaa, voimaa, herruutta ja jokaista nimeä, mikä mainitaan, ei ainoastaan tässä maailmanajassa, vaan myös tulevassa. Kaiken hän on asettanut hänen jalkojensa alle ja antanut hänet kaiken pääksi seurakunnassa, joka on hänen ruumiinsa, sen täyteys, joka kaiken kaikessa täyttää."* (Ef. 1:20-23)

Jeesuksen taivaaseen astumisen merkitys käy ilmi useista Raa-

matun kohdista, joissa sanotaan meille, sen lopullinen päämäärä ei ollut vain autuaitten taivas, vaan myös Jumalan oikea puoli. Näistä lauseista käy ilmi, että Jumalan oikea puoli ei ole määrätty, rajoitettu paikka taivaassa, vaan Jumalan ääretön voima ja majesteetti, joka täyttää ja hallitsee kaikkea.

Apostoli Paavali kertoo meille Efesolaiskirjeessään, mikä tämä Jumalan oikea puoli on. Jeesus on jumalallisen luontonsa puolesta aina hallinnut kaikkea. Tämä valta annettiin myös hänen



inhimilliselle luonnolle, mutta alennuksen tilassa ollessaan hän ei aina ja täydellisesti käyttänyt sitä. Nyt korotuksen tilassa hän käyttää tätä valtaa myös inhimillisen luontonsa puolesta. Voisimme helposti ajatella: Koska Jeesus on astunut taivaaseen, hän on nyt kaukana meistä eikä olekaan enää veljemme. Mutta Luther oikein sanoo: *"Jos Jeesus olisi jäänyt maan päälle näkyvään muotoon ihmisten pariin, ei hän olisi voinut niin paljon vaikuttaa. Eiväthän kaikki ihmiset olisi mahtuneet hänen ympärilleen häntä kuulemaan. Sen tähden hän on astunut sellaiseen olotilaan, jossa hän voi toimia kaikkien kanssa ja kaikkia hallita. Varo ajattelemasta, että hän on meistä joutunut kauaksi pois, vaan ajattele päinvastoin, että nyt hän on meitä lähellä."*

### **Taivaaseen astunut Vapahtaja**

Luther korosti myös sitä tosiasiaa, että Jeesus on nyt korotuksen tilassakin meitä lähellä inhimillisenkin luontonsa puolesta. Reformoidut kirkot väittävät, että hän voi olla vain joko taivaassa tai maan päällä inhimillisen luontonsa puolesta. Mutta Luterilaisissa tunnustuskirjoissa Yksimielisyyden ohjeessa sa-

notaan aivan oikein: *"Jos kiellettäen, että Jeesus on inhimillisen luontonsa puolesta läsnä, silloin riistetään kristityiltä heidän parhain lohduksensa. Sillä Jeesus on luvannut heille, ettei heidän tykönään ole oleva ainoastaan hänen pelkkä jumaluutensa, mikä meille kurjille syntisille on samaa kuin kuluttava tuli kuivalle sängelle, vaan tykönämme on hän, ihminen, joka on puhunut meille, joka omaksumassaan inhimillisessä luonnossa on saanut kokea kaikkea ahdistusta, joka myös sen tähden voi sääliä meitä ihmisiä, veljiänsä, joka tahtoo olla meidän tykönämme kaikessa hädässämme myös sen luontonsa puolesta, jonka mukaan hän on meidän veljemme ja me lihaa hänen lihastansa."* (Yksimielisyyden ohje, suom. s. 547)

*"Jeesus itse veljeni! – se vasta onkin aivan ihme ihmeitten.*

*Ah, se usko on niin autuasta, joskin heikosti mä uskon sen. Sama Jumala ja Isä taivaan mulla on kuin Jeesuksellakin. Siinä runsas lohtu kaikkeen vaivaan, mitä siihen vielä pyytäisin?"*

(Siionin Kannel 1961, n:o 379:2,3.)

*Rupert Efraimson – Herrani elää!*



## Pyhä Henki kutsuu helluntain juhlaan

*”Kun helluntaipäivä oli tullut, he olivat kaikki yksimielisesti yhdessä. Silloin tuli yhtäkkiä humaus taivaasta, niin kuin olisi käynyt kova tuulenpuuska, ja se täytti koko talon, jossa he istuivat. He näkivät ikään kuin*

*tulisia kieliä, jotka jakaantuivat ja asettuivat heidän itse kunkin päälle. He tulivat kaikki Pyhälä Hengellä täytetyiksi ja alkoivat puhua muilla kielillä, sen mukaan mitä Henki antoi heille puhuttavaksi. Jerusalemissa asui*

juutalaisia, jumalaapelkääviä miehiä, kaikista kansoista, mitä taivaan alla on. Kun tämä ääni kuului, kokoontui paljon kansaa. He olivat ihmeissään, sillä kukin kuuli heidän puhuvan hänen omaa kieltään. He hämmästyivät ja ihmettelivät sanoen: "Katso, eivätkö nämä kaikki, jotka puhuvat, ole galilealaisia? Kuinka me kuulemme kukin sen maan kielitä, jossa olemme syntyneet? Me parttilaiset, meedialaiset, eelamilaiset ja me, jotka asumme Mesopotamiassa, Juudeassa ja Kappadokiassa, Pontossa ja Aasiassa, Frygiassa ja Pamfyliassa, Egyptissä ja me, jotka olemme Libyasta Kyrenen seudulta, ja täällä oleskelevat roomalaiset, juutalaiset ja käännynnäiset, kreetalaiset ja arabialaiset, kuulemme heidän puhuvan meidän kielillämme Jumalan suuria tekoja." He olivat kaikki aivan ihmeissään eivätkä tienneet, mitä ajatella, ja sanoivat toinen toiselleen: "Mitä tämä oikein on?" Mutta toiset sanoivat pilkaten: "He ovat täynnä makeaa viiniä." (Apt. 2:1–13)

Ihmeellinen, ihana, ikuisesti muistettava tosiasia on se juhla, jonka viettoon helluntaina kristityt juhla joukoin menevät jumalanpalvelushuoneittensa porteista. On ensimmäisenä Uudenliiton helluntaina tapahtunut näkyvä Herran opetuslasten

päälle vuodatetun Pyhän Hengen juhla. Kymmenen päivää aikaisemmin Herra oli antanut lupauksen opetuslapsilleen: "Johannes kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhällä Hengellä, ei kauan näiden päivien jälkeen." (Apt. 1:5) Tämän jälkeen hän kohosi maailman sitä näkemättä ainoastaan uskovien opetuslapsijoukon silmien edessä maasta heitä siunaten yhä korkeammalle ja korkeammalle, kunnes pilvi triumfivaunujen tapaan otti hänet haltuunsa ja vei hänet opetuslasten katsellessa kaihoisesti hänen jälkeensä. Ja mitä tapahtui? Kymmenes päivä Kristuksen taivaaseenastumisen jälkeen valkeni. Se oli juuri juutalaisten helluntaijuhla ja opetuslapset olivat yksimielisinä koolla rukoilemassa ja anomassa, ja katso, silloin tuli äkkiä ikään kuin kova tuulen humahdus taivaasta ja täytti koko huoneen, missä he istuivat. Pyhä Henki näyttäytyi näkyvänä tulisten kielten muodossa, jotka alkoivat liekehtiä opetuslasten päiden yläpuolella. Nyt nämä kaikki täyttivät Pyhällä Hengellä, niin että he juhille tulleen suuren katsojajoukon ja juhlavieraitten hämmästykseksi julistivat sydämeen käyvästi Jumalan suuria tekoja näiden vieraiden kansojen kaikilla kielillä.

Tässä Pyhä Henki ensi kerran

ilmoitti itsensä taivaasta koko maailman edessä tosi Jumalana ja Pyhän Kolmiykseyden kolmantena persoonana ihanalla ja majesteettisella tavalla. Nyt hän vaatii maailmaa tunnustamaan, että hän on myös Jumala Isän ja Pojan kanssa, yhtä iankaikkinen, yhtä suuri vallassa ja voimassa, että kaikki kunnioittaisivat häntä ja rukoilisivat häntä sekä taivaassa että maan päällä.

Pyhän Hengen ihmeellisellä vuodattamisella opetuslasten päälle myös Kristus ilmoitti koko maailman edessä, että hän on totisesti ylösnoussut ja elää, ja että hän on todella astunut ylös taivaaseen ja nyt Jumalana ja ihmisenä istuen Majesteetin oikealla puolella korkeudessa hallitsee istuen kaikkivaltiaan Isänsä oikealla puolella ja vuodattaa täyteydestään Pyhän Hengen mielisuosionsa mukaan lahjoi-neen valittujen lastensa päälle. Tällä opetuslapset varustettiin suureen virkaansa. Heidän aikaisempi heikkoutensa ja arkuutensa vaihtui jumalalliseksi voimaksi ja voittamattomaksi sankarillisuudeksi. Heidän puutteensa tiedossa vaihtui heidän erehtymättömyyteensä ja täydelliseksi valaisuksi. Heidän yksinkertaisuutensa ja taitamattomuutensa muuttui taivaallisen viisauden

rikkaudeksi. Tällä heidät myös julkisesti ja juhmallisesti vahvistettiin taivaassa suureen virkaansa kaikkien kansojen edessä ja sinetöitiin ja tehtiin uskottaviksi kaikkien ihmisten opettajina ja Jumalan sanansaattajina koko syntiselle maailmalle Jeesuksen Kristuksen edustajina.

Meidän ei kuitenkaan pidä luulla, että Pyhän Hengen vuodattamisen ihme, joka tapahtui kerran apostoleille, olisi sellainen, josta me emme voisi kokea mitään. Ei, ei niin! Niin ihanaa helluntaijuhlassa on näet se, että sen, minkä kohtaamme kerran tapahtuneena, tulee joka helluntai toistua. Tosin on totta, että rakkaat apostolit varustettiin ensimmäisenä helluntaina tietyillä Pyhän Hengen erityisillä ihmelahjoilla, joita kukaan ei voi kiistää heille luvatun ja jotka vain heille olivat tarpeen. Mutta se päälahja, joka heille annettiin silloin, nimittäin Pyhä Henki, tulee myös meidän osaksemme ja kaikille ihmisille kaikkina aikoina joka paikassa. Siitä tämä ihmeellinen tapahtuma on ennustava esikuva.

*Pyhä Henki, tule asumaan sydämiimme. Sinä, ilomme ja onnemme, anna meidän tuntea uskon kautta autuuden iloa. Aamen.*  
C.F.W. Walther – Kotihartaus



*”Tehkää parannus ja  
uskokaa evankeliumiin!”  
(Mark. 1:15)*

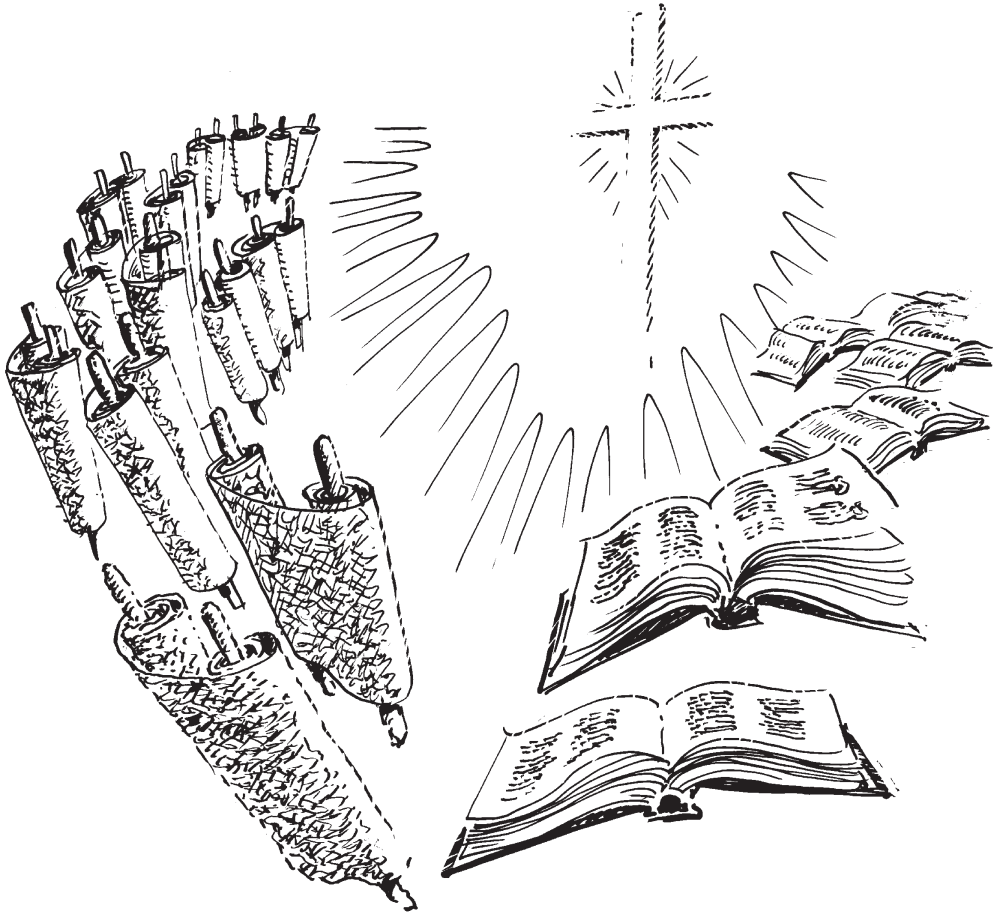
Parannuksen tekemiseksi sanotaan siis sitä, että ihminen tietää ja sydäimestään tunnustaa olevansa synnissä siinnyt ja syntynyt ja näin luonnostaan vihan lapsi, iäiseen kadotukseen vikapää, ja että tässä kaikki teot ovat mitättömiä ja ainoastaan pahennukseksi, niillä kun pyritään toteuttamaan sellaista, joka kuuluu yksin Kristukselle, ainoalle Jumalan ja ihmisten väliselle sovittajalle, jonka kautta meillä on syntien anteeksiantamus. Muuta tietä et ole koskaan pääsevä synnistä vapaaksi, vaikka kiduttaisit itsesi kuoliaaksi. Onhan se syntien anteeksiantamus eikä syntien maksaminen, lahja eikä ansio. Sitä, minkä Jumala sulasta armosta lahjoittaa minulle Kristuksen tähden, sitä minä, vaivainen en voi maksaa enkä häneltä ansaita. Oikea parannus on siis sitä, että minä uskon Jumalan sanan, joka vakauttaa minua siitä, että minä



Jumalan edessä olen kirottu syn-  
tinen, ja sydäimestäni kauhistun  
sitä, että olen ollut Jumalalle  
kovakorvainen ja että en koskaan  
ole oikein arvossa pitänyt enkä  
tutkinut hänen käskyjään, vielä  
vähemmän pitänyt suurinta tahi  
pienintä niistä, mutta että minä  
kuitenkaan en jää epätoivoon,  
vaan annan johdattaa itseni Kris-  
tuksen tykö, etsimään armoa ja  
apua häneltä, ja lujasti uskon sen  
löytäväni.

*Martti Luther – Mannaa  
Jumalan lapsille*





## *Kristus – sekä Vanhan että Uuden testamentin sana*

### **Jeesuksen suhtautuminen Vanhaan testamenttiin**

Kristuksen asenne Vanhan testamentin sanaan käy selvästi ilmi hänen sanoistaan: "Älkää luul-

*ko, että minä olen tullut lakia tai profeettoja kumoamaan; en minä ole tullut kumoamaan, vaan täyttämään. Sillä totisesti minä sanon teille: kunnes taivas ja maa katoavat, ei laista katoa pieninkään*

*kirjain, ei ainoakaan piirto, ennen kuin kaikki on tapahtunut. Sen tähden, joka purkaa yhdenkään näistä pienimmistä käskyistä ja sillä tavalla opettaa ihmisiä, se pitää pienimmäksi taivasten valtakunnassa kutsuttaman; mutta joka niitä noudattaa ja niin opettaa, se pitää kutsuttaman suureksi taivasten valtakunnassa. Sillä minä sanon teille: ellei teidän vanhurskautenne ole paljoo suurempi kuin kirjanoppineiden ja fariseusten, niin te ette pääse taivasten valtakuntaan." (Matt. 5:18-20) Eikä Vanhasta testamentista pääse irti ajan mukana. "Mutta ennemmin taivas ja maa katoavat, kuin yksikään lain piirto häviää". (Luuk. 16:17)*

Ajatellessamme historialliskriittistä raamatuntutkimusmenetelmää ja vaikkapa myös sellaisia menetelmiä, joiden käyttäjät lähtevät siitä ennakko-olettamuksesta, että pelastus ei ole yksin uskosta Kristukseen, on sanottava, että niiden käyttäjät katsovat kutsumukseen Raamatun purkamisen. Kristuksen käyttämä selitystapa taas säilyttää Raamatun purkamattomana ja edellyttää opettajilta uskon vanhurskauden omistamista ja tai-

vaan tien kulkemista.

Jeesus sovelsi itseensä Vanhan testamentin messiaanisia ennustuksia, esim. kulmakivistä (Matt. 21:42) ja (Ps. 118:22, 23), Daavidin Pojasta, (Matt. 22:41-45), opetuslasten loukkaantumisesta ja paimenen lyömisestä (Matt. 26:31) sekä käytti ristillä messiaanista rukousta, (Ps. 22). Erityisesti hän viittasi siihen, että hänen piti kärsiä ja tulla tapetuksi ja nouseman kuolleista kolmantena päivänä kirjoitusten mukaan (Matt. 16:21; Mark. 8:31), vieläpä hän osoitti tämän "*Moosekselta ja kaikista profeetoista*" (Luuk. 24:27). Jeesus salli sokean Bartimeuksen kutsua itseään Daavidin pojaksi (Mark. 10:47) ja laulettavan itselleen messiashymniä (Mark. 11:9; Ps. 118:25, 26). Hän sovelsi itseensä profeetta Jesajan sanat Messiaan onnellisesta ajasta (Jes. 42:7; 61:1, 2; Luuk. 4:17-21).

### **Jeesus ja Uuden testamentin sana**

Jeesus sanoi apostoleistaan: "*Niin kuin sinä olet lähettänyt minut maailmaan, niin olen minäkin lähettänyt heidät maailmaan.*" (Joh.

17:18) Edellä näimme, että Pojan kutsumukseen kuului puhua se, mitä hän oli nähnyt Isän tykönä. Tämän kanssa rinnakkainen on apostoleitten saama tehtävä, misio, Sendung. Siihen Jeesus oli heidät varustanut: *"Sillä ne sanat, jotka sinä minulle annoit, minä olen antanut heille; ja he ovat ottaneet ne vastaan ja tietävät totisesti minun lähteneen sinun tyköäsi ja uskovat, että sinä olet minut lähettänyt."* (Joh. 17:18)

Sen lisäksi Jeesus lupasi heille Pyhän Hengen: *"Minulla on vielä paljon sanottavaa teille, mutta te ette voi nyt sitä kantaa. Mutta kun hän tulee, totuuden Henki, johdattaa hän teidät kaikkeen totuuteen. Sillä se, mitä hän puhuu, ei ole hänestä itsestään; vaan minkä hän kuulee, sen hän puhuu, ja tulevaiset hän teille julistaa."* (Joh. 16:12, 13) Näin ne sanat, jotka Pyhä Henki antoi Uuden testamentin kirjoittajille, ovat Kristuksen sanoja. Niihin kuuluvat evankelistojen kerronta ja selitykset Jeesuksen omien sanojen lisäksi, niihin kuuluvat muut Uuden testamentin kirjat. Huomaa myös erityisesti apostoli Paavalin eri-

koinen asema, kun hän sai oppinsa suoraan Kristukselta ohi toisten apostoleitten. (Gal. 1:12) Kristuksen virka ilmoituksen välittäjänä ei siis päättynyt taivaaseen astumiseen, vaan jatkui siihen asti, kunnes Uuden testamentin sana oli annettu.

Tähän apostoliseen täyttymyksen sanaan, profeetallista Vanhan testamentin sanaa poissulkematta, Jeesus satoi seurakuntansa. Hän sanoi: *"Joka kuulee teitä, se kuulee minua, ja joka hylkää teidät, hylkää minut; mutta joka minut hylkää, hylkää hänet, joka on minut lähettänyt."* (Luuk. 10:16) Huomaa tässä erikoinen kolmen ketju, jota ei saa rikkoa: "te" eli apostolit, "minä" eli Kristus, "lähettäjä" eli Isä. Apostoleitten kuuleminen on Jeesuksen ja Isän kuulemista, ja apostoleitten hylkääminen on Jeesuksen ja Isän hylkäämistä. Jos luodaan kuva Jumalasta ja hänen tahdostaan ohi Raamatun sanan, tehdään uusi jumala, jota ei ole olemassa, epäjumala.

*Markku Särelä  
Kristus pyhän Raamatun selittäjänä*

## Huono seura

*"Poikani, jos synnintekijät sinua viekoittelevat, älä suostu."* (Sananl. 1:10)

On hyviä ja huonoja ystäviä. He voivat olla apuna oikealla tiellä tai viedä meitä harhaan. He voivat tuoda meille suurta iloa tai katkeraa katumusta. Amnonilla, kuningas Daavidin pojalla, oli huono ystävä. Hän houkutti Amnonin tekemään rikoksen, joka vei hänet kuolemaan. Monella on ollut ystäviä, jotka ovat johdattaneet heidät turmion teille.

Varsinkin nuoret ovat alttiit huonoon seuraan ja ystävyysiin, jotka ovat heille vahingoksi eikä avuksi. Houkutellessaan syntiin ja siihen suostutaan. Hän on ehkä saanut hyvän kotikasvatuksen ja Jumalan sanan ohjeet voivat olla hänelle tuttuja; mutta huonon seuran vaikutus on ylivoimainen ja heikkona hetkenä hän taipuu. Seurauksena on saastunut sielu, paha omatunto, rakkaitten suru, katkera katumus, Jumalan viha, vieläpä iäinen kadotus. Katsokaamme siis tarkoin, keiden kanssa pidämme seuraa ja solmimme ystävyyssuhteita.

John Wesley teki sellaisen päätöksen, että omisti ystävikseen ainoastaan ne, jotka olivat hänelle avuksi matkalla taivaaseen. Tämä on ystävyys hyvä koetinkivi. Ennen kaikkea eläkäämme läheisessä suhteessa Jeesukseen. Hän antaa voimaa pitäytymään hyvään ja oikeaan ja vastustamaan pahaa. Älkäämme menettäkö Jeesuksen ystävyyttä, sillä hän sanoo: *"Te olette minun ystäväni, jos teette, mitä minä käsken teidän tehdä."* *"Ystäviksi minä sanon teitä"*, hän vakuuttaa, *"sillä minä olen ilmoittanut teille kaikki, mitä minä olen kuulut Isältääni."* Hän on ilmoittanut meille sen, mikä on suurimpana Isän sydämellä: syntisen pelastuksen uskon kautta Jeesukseen.

*Auta meitä harrastamaan vanhurskautta, uskoa, rakkautta, rauhaa niiden kanssa, jotka huu-tavat avuksensa Herraa puhtaasta sydämestä. Aamen*

*Voimattomalle voimaa*



## "Tahdotteko tekin mennä pois?"

"Henki on se, joka tekee eläväsiksi, liha ei mitään hyödytä. Ne sanat, jotka minä puhun teille, ovat henki ja ovat elämä. Mutta teissä on muutamia, jotka eivät usko." Sillä Jeesus tiesi alusta asti, ketkä ne olivat, jotka eivät uskoneet, ja kuka oli kavaltava hänet. Hän sanoi: "Sen tähden olen sanonut teille, että kukaan ei voi tulla minun tyköni, ellei sitä anneta hänelle minun Isältäni." Tämän

tähden monet hänen opetuslapsistaan vetäytyivät pois eivätkä enää vaeltaneet hänen kanssaan. Jeesus sanoi niille kahdelletoista: "Tahdotteko tekin mennä pois?" Simon Pietari vastasi hänelle: "Herra, kenen luo menisimme? Sinulla on iankaikkisen elämän sanat, ja olemme uskoneet ja ymmärtäneet, että sinä olet Jumalan Pyhä." (Joh. 6:63–69)

Jeesusta seurataan monenlai-



sista syistä. Muutamat sen tähden, että saisivat leipää syödä. Muutamat sen tähden, että saisivat kunniaa. Muutamat seuraavat urkien. Muutamat sen tähden, että näyttäisivät hurskailta. Ja muutamat sen tähden, että uskovat ja tunnustavat Hänen olevan syntisten Vapahtajan. Mutta jokaiselle tulee hetki, jolloin Herra panee meidät koetteelle. Silloin paljastuu, kenen seurassa todella olemme. Joudutaan sellaiseen kohtaan, että ellei tahdota kristittyinä jäädä Hänen tykönsä, täytyy loukkaantuneena vetäytyä takaisin. Tekstissä kerrotaan niin hämmästyttävä asia, että monet Kristuksen opetuslapsistakin pahentuneina luopuivat Jeesuksesta ja ainoastaan muutamat jäivät Hänen tykönsä. Ehkäpä lukijoissanikin on monenlaisia Jeesuksen seuraajia. Mutta tänään Herra kysyy teiltä itse kultakin: *"Tahdotteko tekin mennä pois?"*

Monet vastaavat luopumalla. Sillä he loukkaantuvat sanaan ja sanovat: *"Tämä on kovaa puhetta, kuka voi häntä kuulla?"* Miksi on Jeesuksen puhe heidän mielestään kovaa ja loukkaavaa?

Yhtenä syynä on **tiukka lain saarna**. Sanoessaan: *"ellette syö Ihmisen Pojan lihaa ja juo hänen vertansa, ei teillä ole elämää itsessänne"* (Joh. 6:53). Jeesus

saarnaa mitä ankarinta lakia. Se paljasti ihmisen hirveän tilan, josta häntä ei voi mikään muu auttaa kuin ristin sovitus. Suuttuvathan ihmiset paljon laimeampaankin lain saarnaan. Tarvitsee vain nuhdella ulkonaisista paheista, kuten juoppoudesta, haureudesta, riidasta, petoksesta, velvollisuuksien laiminlyönneistä jne., niin se jo on monelle kovaa puhetta. Ja tämä on vielä aivan pinnallista lain saarna, joka jättää siveän ihmisen fariseuksen kanssa kiittämään Jumalaa, ettei ole niin kuin nuo. Kuinka käykään sitten, kun laki Kristuksen selittämänä rupeaa sydämen ajastusten ja aikeiden tuomariksi? Sillä laki paljastaa tuon siveän kuoren alta suuren konnan ja pahantekijän: Onko silmissäsi piillyt himokas katse? Laki sanoo, olet tehnyt aviorikoksen sydämessäsi. Oletko puhunut pahaa toisista? Laki sanoo: *"Joka salaa panettelee lähimmäistään, sen minä hukutan. Sitä, jolla on ylpeät silmät ja kopea sydän, minä en siedä."* (Ps. 101:5) Oletko vihoissasi jotain henkilöä kohtaan? Laki sanoo: *"Jokainen, joka vihaa veljeänsä, on murhaaja; ja te tiedätte, ettei kenessäkään murhaajassa ole iankaikkista elämää, joka hänessä pysyisi."* (1 Joh. 3:15) Oletko kaikessa aina tehnyt parhaan ymmärryksesi mukaan?

Laki sanoo: *"Joka siis ymmärtää tehdä sitä, mikä hyvää on, eikä tee, hänelle se on synniksi."* (Jaak. 4:17) Oletko rakastanut Herraa Jumalaa niin, että Hänen tähtensä panit kaikki alttiiksi? Laki sanoo: *"Jos joku ei pidä Herraa rakkaana, hän olkoon kirottu!"* (1 Kor. 16:22)

Ja laki, joka töitä vaatii, ei hyväksy parhaimpiakaan töitämme. Tehtaissa on tarkastajat, joiden kautta tavara kulkee ennen kuin se lähetetään markkinoille. Jokaiseen tuotteeseen, joka ei tarkasti vastaa vaatimuksia, lyödään leima: "Imperfect" – epätäydellinen. Ja kun Jumalan laki tarkastelee vanhurskaudessa tekemiämme tekoja, se lyö niihin saman leiman. Ne ovat vaillinaisia, virheellisiä, jopa saastaisia ja pahoja töitä Jumalan edessä.

Joka nyt ei tahdo jäädä tyyten kelvottomaksi, kaikkineen kirotuksi, kokonaan kadotetuksi, hänen täytyy nousta vastaan ja sanoa: *"Tämä on kovaa puhetta."* Eikä Kristuskaan yhtään peräänny, vaan antaa heidän mennä tiehensä, sillä Hän ei etsi eikä pelasta muita kuin kadotettuja, eikä rupea ystäväksi ja Vapahtajaksi muille kuin syntisille.

Mutta loukkauksen syynä on myös **vapaa, suloinen ristin evankeliumi**. Sillä Hän sanoi:

*"Joka syö minun lihani ja juo minun vereni, hänellä on iankaikkinen elämä."* (Joh. 6:54) Hän puhui ruumiistaan ja verestään erotettuna, joka on tapahtunut julmien haavojen, lyöntien ja kuoleman kautta. Hän todistaa, että ainoastaan tämä raadeltu, verta vuotava, ristillä kuoleva Jeesus tuo ihmisille elämän. Sillä Hän kärsi ja kuoli syntisten sijaisena, heidän töittensä rangaistusta kantaen. Synnittömän ruumiinsa uhrilla Hän on tullut meille iankaikkisen autuuden syyksi. Sillä siten laki täytettiin, Jumalan viha sammutettiin, synty sovitettiin, iankaikkinen vanhurskaus tuotiin esiin. Ihmisellä, jonka hyväksi tämä kaikki on toimitettu, ja joka nyt sen itsellensä omistaa, on varmasti iankaikkinen elämä. Mutta kuinka tämä omistetaan? Jeesus sanoi: *"joka syö minun lihani ja juo minun vereni"*. Onhan syöminen ja juominen vastakohta kaikelle tekemiselle. Meidän tulee siis ilman työtämme ja omaa mahdollisuuttamme uskolla omistaa Kristuksen ansio. Evankeliumi päästää syntisen ilman viivytystä ja valmisteluja suoraan Kristuksen luo. Se antaa hänelle lahjana vanhurskauden ja vaikuttaa uskon, jolla tämä vanhurskaus omistetaan. Se antaa Pyhän Hengen ja synnyttää uuden elämän, kuten Jeesus sanoi: *"Ne sanat, jot-*

*ka olen puhunut teille, ovat henki ja ovat elämä." (Joh. 6:63)*

Mutta juuri tämä evankeliumi on itsehurskaille pahennus ja maailman viisaille hullutus. Sen tähden Kristus sanoi: *"Mutta teissä on muutamia, jotka eivät usko."* Ja Johannes kertoo, että juuri *"tämän johdosta monet hänen opetuslapsistaan vetäytyivät takaisin eivätkä enää vaeltaneet hänen kanssaan"*.

Sanaan ja Herraan Jeesukseen loukkaantumista on myös se, kun **pahennutaan erinäisiin pyhän Raamatun opinkappaleisiin**. Sillä synnin ja armon, lain ja evankeliumin oikeaan teroittamiseen sisältyy koko Raamatun oppi – kaste ja ehtoollinen, vanhurskauttaminen ja pyhitys, rukous ja armonvälineet, seurakunta ja saarnavirka, armonvalitsemus ja lopun asiat, sekä kaikki muut opinkappaleet. Niiden oikea opetus riistää ihmiseltä kaiken kerskauksen ja antaa kunnian yksin Jumalalle. Mutta jos joku tietämättömyydestä tai heikkoudesta käsittää tai opettaa väärin jotain opin kohtaa, emme vielä voi sanoa, että hän on pahentunut Jeesukseen. Vaan jos hän, kuultuaan oikean opetuksen mistä opin kappaleesta tahansa, rupeaa sitten sitä hylkäämään ja vastustamaan, silloin hän on liittynyt niihin, jotka

sanoivat: *"Tämä on kovaa puhetta"*, eivätkä enää vaeltaneet hänen kanssaan.

Mutta vaikka monet opetuslapsistakin mainitsemistani syistä jättivät Jeesuksen, ja vaikka Hänen tykönsä jäi vain muutama mies, ei Jeesus kuitenkaan tehnyt myönnytyksiä. Päinvastoin Hän näiltäkin kysyi: *"Tahdotteko tekin mennä pois?"* Jumalan sana ei mukaudu ihmisten mielipiteisiin. Mutta *"jumalaton hyljätköön tiensä ja syntinen ajatuksensa ja palatkoon Herran tykö."* (Jes. 55:7) Sana pysyy totuutena, vaikka ei kukaan sitä uskoisi eikä noudattaisi. Jos siis monet opetuslapsistakin luopuivat Herrasta Kristuksesta yksinomaan Hänen oppinsa tähden, ei ole ihmeteltävää, että monet tekevät niin nykyaikana muodostaen joukkoja ja puolueita, joissa on väljempää ja joissa Kristus ei ole A:na ja O:na, kaikkena kaikessa. Mutta niillä, jotka Hänestä luopuvat, ei ole toista uhria syntiensä edestä, vaan hirmuinen tulen kiivaus, joka on vastahakoiset kuluttava.

Mutta se, mikä oli toisille kova puhe, oli toisille iankaikkisen elämän sana.

Se mikä saattoi toiset jättämään Jeesuksen, saattoi toiset sanomaan: *"Herra, kenen tykö me menisimme?"*

Sanan edessä näille selkeni, ettei ollut ketään muuta, jonka tykö olisi voinut mennä. Miksi eivät menneet maailman suuren joukon kanssa ahnehtimaan tavaraa ja rikkautta? Siksi, kun vastassa oli sana: *"Mitä hyötyä on ihmiselle, vaikka hän voittaisikin itsellensä koko maailman, mutta saisi vahingon sielullensa."* (Matt. 16:26) Miksi eivät kiiruhtaneet nauttimaan aistillisten nautintojen ja henkisten huvien lähteistä? Siksi, kun Herra oli pystyttänyt niille ilmoituksen: *"Joka juo tätä vettä, hän janoaa jälleen."* (Joh. 4:13) Miksi eivät tavoitelleet tämän maailman viisautta? Siksi, että sana todistaa: *"Eikö Jumala ole tehnyt tämän maailman viisautta hullutukseksi?"* (1 Kor. 1:20) Miksi eivät fariseusten kiiltävää hurskautta harjoittaneet? Siksi, että Herra sanoi: *"Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te olette valkeiksi kalkittujen hautojen kaltaisia: ulkoa ne kyllä näyttävät kauniilta, mutta ovat sisältä täynnä kuolleitten luita ja kaikkea saastaa!"* (Matt. 23:27)

Mutta miksi he sanaa näin uskoivat? He olivat nähneet kuinka sitä sanaa tuuli ja aallot tottelivat, kuinka sen voimasta sairaut paranivat ja kuolleet virkosivat elämään; kuinka Herra oli sanalla

sitonut vastustajat ja ajanut ulos pahat henget, kuinka se päästi syntikuormien alta ja paransi tuntojen haavat. He olivat kokeneet, kuinka se sana karkotti pelon ja täytti taivaan rauhalla heidän kurjat sydämensä. Oi, he olivat nähneet ja kokeneet, että se oli todella iankaikkisen elämän sana. Sen rinnalla oli nyt kaikki muu turhaa ja mitätöntä.

*"Me uskomme", sanoi Pietari, "ja ymmärrämme, että sinä olet Jumalan Pyhä."* (Joh. 6:69) Heillä oli omakohtainen varmuus Kristuksen jumalallisesta persoonasta, Hänen työstään ja opistaan. Heillä oli vahva uskallus Häneen omana Vapahtajanaan. Tällaiseen uskon varmuuteen ihmisen tulee päästä. Muutoin hänen uskonsa on pelkkää ulkonaista tietoa tai häntä ahdistaa alituisesti epävarmuuden kauhea painajainen. Pysyvää rauhaa ja iloa ei voi olla ennen kuin ihminen on varma siitä, että synnit ovat todella anteeksi annetut, että hän on totisesti autuas ja pääsee varmasti taivaaseen. Mutta tämän varmuuden tuo ainoastaan totuuden sana. Oi, arka, epäilevä, kiusattu sielu, eivät tunteesi ja työsi sinulle tätä varmuutta tuo, ei ihmisopeilla sotkettu sana sitä sinulle anna. Käännä niistä katseesi Häneen, joka on tie ja totuus ja elämä. Kallista korvasi sille sa-

nalle, joka on niin ja Aamen Kristuksessa. Hänen verihaavojensa kautta olet parannettu. Hänen uhrinsa tähden Jumala on sinulle armollinen ja on antanut kaikki syntisi anteeksi. *"Se on toinen sana"*, sanoo apostoli, *"ja vastaanottamisen arvoinen, että Jeesus Kristus on tullut maailmaan syntisiä pelastamaan, joista minä olen suurin."* (1 Tim. 1:15)

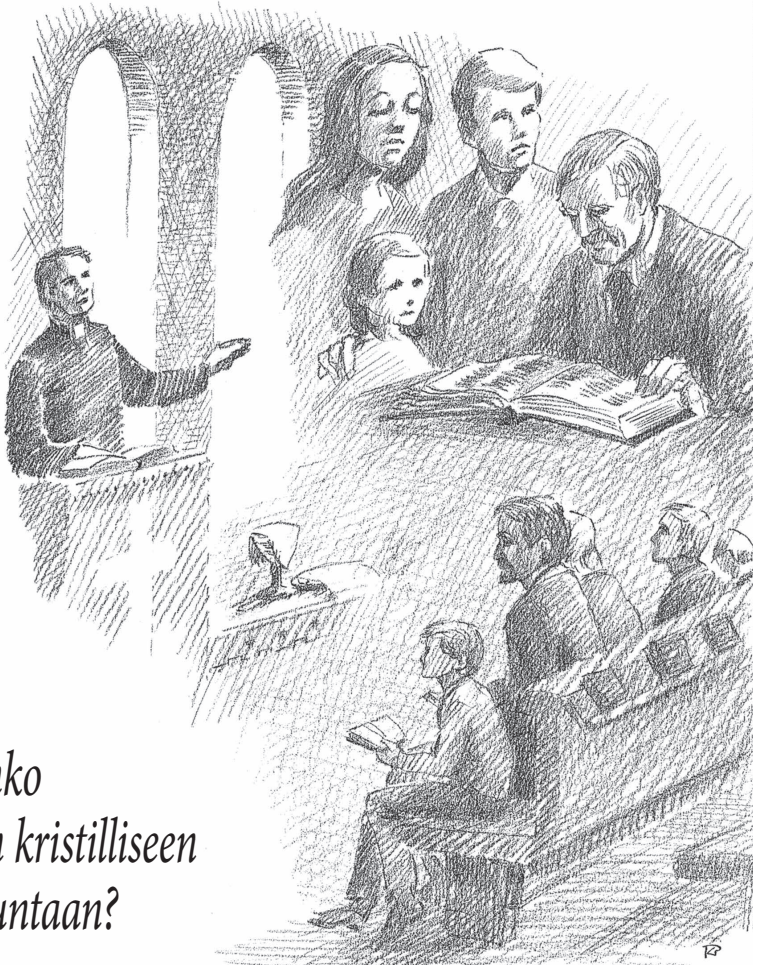
Ainoastaan tällainen usko on elävä, toimiva ja voitollinen, kuten Pietarin tunnuksesta käy ilmi. Sitä lähemmäksi se ajaa Jeesusta ja Hänen sanaansa, mitä suurempi luopumus on ympärillämme. Jota enemmän sanaan loukkautaan, sitä rohkeammin se painee meidät sanaa tunnustamaan. Tämä on se usko, joka maailman voittoa. Miljoonien marttyyrien verellä ei sitä ole saatu sammumaan. Lukemattomien eksytysten ja hajaannusten soraäänillä ei sitä ole saatu vaikenemaan. Järjen jättiläisponnistuksilla ei sitä ole saatu kitketyksi. Vieläkin se puhtaana pulppuaa lapsen iloisessa tunnustuksessa. Vielä sen hehkussa palaa nuoren rinta hänen sotiessaan turmelusta vastaan, mikä maailmassa himojen tähden on vallalla. Vielä se varjoaa koteja, joissa hurskaat aviopuolisot polvistuvat yhteisen alttarin ääreen. Vielä se tekee vakaiksi vanhuksen

askeleet, jolle auringon lasku on ikihuomenen koittona. Ja kun väsynyt pyhiinvaeltaja viimein laskee matkasauvansa, odottaa häntä uskon säilyttäneenä vanhurskauten kuihtumaton seppele.

Lukijani, Jeesus on kysynyt: *"Tahdotteko tekin mennä pois?"* – Minkähän vastauksen Hän on sinulta saanut? Oletkohan luopuvien kanssa sanonut: *"Tämä on kovaa puhetta, kuka voi häntä kuulla?"* Kuinka kovaa onkaan se silloin oleva, kun sinun täytyy ilmestyä Hänen tuomioistuimensa eteen ja kuulla sanat: *"Menkää pois minun luotani, te kiroitut."* Mutta jos olet uskossa ottanut vastaan Hänen sanansa, niin vastaat psalmistan kanssa: *"Kuitenkin minä pysyn alati sinun tykönäsi, sinä pidät minua kiinni oikeasta kädestäni. Sinä talutat minua neuvosi mukaan ja korjaat minut viimein kunniaan. Ketä muuta minulla olisi taivaassa! Ja kun sinä olet minun kanssani, en minä mistään maan päällä huoli. Vaikka minun ruumiini ja sieluni nääntyisi, Jumala on minun sydämeni kallio ja minun osani iankaikkisesti."* (Ps. 73:23–26) Aamen.

*Gustaf A. Aho*  
*Tiedän Lunastajani elävän*





## Kuulunko Pyhään kristilliseen seurakuntaan?

*”Niin ette siis enää ole vieraita ettekä muukalaisia, vaan te olette pyhiin kansalaisia ja Jumalan perhettä, apostolien ja profeettain perustukselle rakennettuja, kulmakivenä itse Kristus Jeesus, jossa koko rakennus liittyy yhteen ja kasvaa pyhäksi temppeliksi Herrassa; ja hänessä tekin yhdessä muitten kanssa rakennutte Juma-*

*lan asumukseksi Hengessä.”*  
(Ef. 2:19-22)

Tämä Raamatun kohta puhuu meille Pyhästä kristillisestä seurakunnasta. Sitä tutkiessamme kysykäämme: Kuulunko minä tähän seurakuntaan?

Efeson seurakunta koostui pääasiallisesti pakanuudesta kristinuskoon kääntyneistä. Juu-

talaisilla oli taipumus pitää heitä vähempiarvoisina. He olivat niitä 'ympärileikkaamattomia', jotka eivät olleet Aabrahamin lapsia kuten he. Nämä syytökset todennäköisesti vaivasivat näitä pakanuudesta tulleita kristityitä. Sielunvihollinen varmaan käytti näitä syytöksiä hyväkseen ja teki kaikkensa synnyttääkseen heissä epäilyksiä ja masentaakseen heitä.

Apostoli Paavali siis vakuuttaa näille pakanuudesta kääntyneille, että he ovat varmasti Jumalan lapsia, seurakunnan oikeita jäseniä. Hän sanoo "Niin ette siis enää ole vieraita" jne. Sana 'siis' viittaa siihen, mitä hän on heille vähän ennemmin sanonut. Hän on korostanut heille sitä, että Jumala on heidät eläviksi tehnyt Kristuksen kautta. Hän on muistuttanut heille, että he ennen olivat kuolleet rikoksiinsa ja synteihinsä, vaelsivat "tämän maailman menon mukaan, olivat vihan lapsia niin kuin muutkin, olivat vieraat lupauksen liitolle ilman toivoa ja ilman Jumalaa maailmassa. Mutta nyt he eivät enää ole tällaisessa asemassa." Jumala, joka on laupeudesta rikas, suuren rakkautensa tähden, on tehnyt meidät, jotka olimme kuolleet rikoksiimme, eläviksi. Kristuksen kautta "on meillä molemmilla, (juutalaisilla ja pakanoilla), pääsy yhdessä Hen-

gessä Isän tykö". Ette siis enää ole vieraita ja muukalaisia, niin kuin ennen olitte, sanoo Paavali. Nyt olette samassa asemassa kuin kaikki Jumalan perheeseen kuuluvat. Jumalan silmissä ei ole "*Juutalaista eikä kreikkalaista, ei ole orjaa eikä vapaata, ei ole miestä eikä naista; sillä kaikki te olette yhtä Kristuksessa.*"

Jumalan perheen eli Pyhän kristillisen seurakunnan jäseneksi tullaan siis siten, että Jumala itse tekee hengellisesti kuolleesta hengellisesti elävän. Näkyvään seurakuntaan kuuluminen ei merkitse sitä, että ihminen ilman muuta kuuluu myös pyhään kristilliseen seurakuntaan. On mahdollista, että ihminen on kastettu, on näkyvän seurakunnan toimiva jäsen, tuntee kristinopin, elää ulkonaisesti hurskasta elämää, mutta ei kuitenkaan kuulu Jumalan perheeseen. Tähän perheeseen näet kuuluu ainoastaan se, jonka sydämen Pyhä Henki on saanut lain kautta särkeä; se, jolle hän on saanut kirkastaa Kristuksen, niin että hän on löytänyt hänessä lohdutuksen ja turvan syntiä ja kuolemaa ja kaikkia pimeyden voimia vastaan. Tätä Pyhän Hengen työtä kutsutaan myös uudestisyntymiseksi eli uskoon tulemiseksi.

Kuulunko Pyhään kristilliseen seurakuntaan? Tutkikaamme itse-

ämme tämän kysymyksen valossa. Kysymys on tärkeä, sillä se, joka ei tähän seurakuntaan kuulu, on ”ilman toivoa ja Jumalaa maailmassa” ja matkalla sinne, missä hän joutuu olemaan erotettuna Jumalasta iankaikkisesti.

Tutkiessasi itseäsi ehkä häitäntyneenä sanot: ”Voi minua! En näe itsessäni muuta kuin syntiä. Näen vain tekemättömiä töitä, lukemattomia laiminlyöntejä. Näen rakkaudettomuutta ja ylpeyttä, laiskuutta ja penseyttä. Ne turhat sanat, jotka olen lausunut, kaikuvat korvissani. Ne pahat teot, jotka olen tehnyt, vyöryvät silmiäni edessä. Voi, miten voin seistä Jumalani edessä?”

Tällaista näemme, kun katsomme sydämeemme ja tekoihimme. Mutta ajatellessamme kysymystä: Kuulunko Pyhään kristilliseen seurakuntaan, on meidän katsottava myös Kristukseen, joka on tämän seurakunnan pää. Hän sanoo meille: ”On totta, että olet vihoittanut pyhän ja vanhurskaan Jumalan synneilläsi. Olet ansainnut kadotustuomion. Mutta minä, Jumalan oma Poika, olen tullut maailmaan ja sinun sijaisnasi tehnyt edestäsi sen, mitä Jumala sinulta vaati, mutta mitä et pystynyt tekemään. Olen täyttänyt jokaisen käskyn edestäsi. Olen kantanut sinun ja koko

maailman syntikuorman omassa ruumiissani ristin puuhun. Siellä olen edestäsi kärsinyt sen iankaikkisen rangaistuksen, jonka ansaitsit synneilläsi. Siellä vuodatin vereni ja annoin henkeni puolestasi. Näin maksoin syntivelkasi, sovitin sinut ja koko maailman Jumalan kanssa. Minun tähteni Jumala antoi kaikkien synnit anteeksi. Hän lupaa, että kuka ikinä minuun uskoo, kuka ikinä turvaa siihen, että minun vereni puhdistaa hänet kaikesta synnistä, sille ei ole mitään kadotustuomiota. Aivan sellaisena kuin hän on, hän kelpaa taivaaseen.”

Ystävä, jos sydämemme syyttää meitä, niin Jumala on suurempi kuin meidän sydämemme ja tietää kaikki. Älkäämme siis kysykö sydämellemme, kuulunko pyhään kristilliseen seurakuntaan, vaan kysykäämme Jumalalta. Hän sanoo meille Sanassansa: ”(Jeesuksessa) meillä on lunastus hänen verensä kautta, rikkomusten anteeksisaaminen hänen armonsa rikkauden mukaan.” Uskossa turvatkaamme tähän lupaukseen. Silloin kuulumme Jumalan perheeseen. Kuulumme siihen ihmeelliseen joukkoon, jota Jumalan Henki kuljettaa kohti iankaikkista kirkkautta, siihen seurakuntaan, johon kuuluu jokainen, joka sydämessänsä turvaa

Jeesuksen ansioon.

Apostoli, kolmen eri kuvan avulla, kertoo efesolaisille: Mitä merkitsee kuulua Pyhään kristilliseen seurakuntaan? Hän sanoo, että tämän seurakunnan jäsenenä olemme pyhien kansalaisia, kuulumme Jumalan perheeseen ja olemme kiviä rakennuksessa. Jokaisella kuvalla hän tahtoo korostaa pyhän kristillisen seurakunnan eri puolia.

Sanalla ”kansalainen” hän muistuttaa meille, että tämän seurakunnan jäsenenä meillä on kalliita oikeuksia ja etuja, samoin kuin maallisen valtakunnan jäsenilläkin on tiettyjä oikeuksia ja etuja. Sana, jota tässä käytetään, merkitsee enemmän kuin pelkkä kansalainen. Se merkitsee ”muiden kanssa samaa kansalaisoikeutta nauttiva”. Olemme samassa asemassa Jumalan silmissä kuin kaikki pyhät. Sielunvihollinen usein kiusaa meitä yrittämällä saada meitä epäilemään kelvollisuuttamme Jumalan edessä: ”Tuo ja tuo kristitty on niin paljon lahjakkaampi kuin sinä, hän on niin täynnä henkeä ja tekee niin paljon enemmän kuin sinä, että tuskin sinä voit pitää itseäsi Jumalan valtakuntaan kuuluvana.” – Mutta tässä Jumala vakuuttaa meille, että jokainen Jeesukseen uskova, olkoon hän kuinka heikko ja puut-

teellinen, on kuitenkin samassa asemassa kuin kaikki pyhät. On totta, ettemme ole samanlaisia pyhitykseen nähden. Meillä on erilaisia lahjoja, toisella on vahvempi usko kuin toisella. Mutta jäsenyys Jumalan valtakunnassa ei riipu meidän teoistamme eikä edes uskomme vahvuudesta. Olemme pelastetut armosta uskon kautta. Heikkokin omistaa täydellisen anteeksiantamuksen, taivaan kaikkine aarteineen. Olemme samalla kalliilla verellä pestyjä kuin muutkin ja sama Henki asuu meissä. Olemme kaikkien pyhien kanssa kansalaisia.

*”Olette Jumalan perhettä”.* Kuulua perheeseen on aivan eri asia kuin olla kansalainen jossakin valtakunnassa. Perheessä on isä ja äiti, jotka rakastavat lapsiaan, kohtelevat ja hoitavat heitä rakkaudella. Suhde on hyvin läheinen. Kuuluessamme Jumalan perheeseen on meillä myös rakas taivaallinen Isä. Hän ei ole meille enää ankara tuomari, joka vain uhkaa ja vaatii, vaan hän on nyt armollinen Isämme. Jeesuksessa olemme oppineet tuntemaan hänet tällaisena armollisena Isänä, joka antaa kaikki syntimme anteeksi, joka antaa meille kaikki tarpeemme, varjelee meitä kaikesta vaarasta, hoitaa meitä hellästi ja kantaa meitä käsivarsil-

laan. Apostoli Paavali kirjoittaa: *”Sillä te olette kaikki uskon kautta Jumalan lapsia Kristuksessa Jeesuksessa. Sillä kaikki te, jotka olette Kristukseen kastetut, olette Kristuksen päällenne pukeneet, ja jos olemme lapsia, niin olemme myöskin perillisiä, Jumalan perillisiä”*. Meitä odottaa turmeltumaton, saastuttamaton ja katoamaton perintö taivaassa.

Apostoli sanoo myös, että Pyhän kristillisen seurakunnan jäsenenä olemme osa rakennusta. Rakennus-kuvalla hän tahtoo kuvata seurakunnan kestävyyttä, lujuuutta ja loistoa ja sitä, että se jatkuvasti kasvaa. Hän puhuu ensin rakennuksen perustuksesta: *”Apostolien ja profeettain perustukselle rakennettuja, kulmakivenä itse Kristus Jeesus.”* Jokaisen pyhän kristillisen seurakunnan jäsenen uskon perustuksena ovat apostolit ja profeetat. Tässä ei tietystikään tarkoiteta apostoleita ja profeettoja henkilöinä. He ovat kuolleet, mutta he vielä elävät ja toimivat kirjoituksiensa kautta. Jokainen ihminen, joka tulee uskoon, tulee uskoon näiden kirjoitusten eli Jumalan Sanan kautta. Ja näiden kirjoitusten keskipiste, niiden olemus, niiden ydin on Jeesus Kristus. Sekä Vanhan testamentin profeetat että apostolit kirjoittivat hänestä. Ja hänet löydetään ai-

noastaan heidän sanastaan. Jolla ei ole apostolien ja profeettojen sanaa, sillä ei ole myöskään Jeesusta. Ja jolla ei ole Jeesusta, sillä ei ole oikeaa perustaa. Hän ei ole elävänä kivenä Jumalan rakennuksessa.

Jos tahdot kuulua Pyhään kristilliseen seurakuntaan, ystävä, sinun on pysyttävä apostolien ja profeettojen sanassa. Sinun on tarkattava, missä tätä sanaa puhtaasti julistetaan ja opetetaan. On totta, että pyhä kristillinen seurakunta on näkymätön, mutta Jumala on sanonut meille, missä se ilmenee täällä maailmassa. Se ilmenee siellä missä Kristuksen evankeliumia oikein opetetaan ja saarnataan ja missä sakramentit jaetaan Kristuksen käskyn mukaan. Nämä ovat ne merkit, jotka tulee olla jokaisella oikealla näkyvällä seurakunnalla. Tällaiseen näkyvään seurakuntaan tahtoo Jumalan lapsi kuulua.

Rakennuksen kulmakivestä, Jeesuksesta, Paavali sanoo: *”Jossa koko rakennus liittyy yhteen ja kasvaa pyhäksi temppeliksi Herrassa.”* Kivi asetetaan kiven päälle. Seurakunta jatkuvasti kasvaa. Joskus meistä tuntuu siltä, että seurakunta aivan häviää maan päältä, kun näemme miten monet luopuvat uskostaan ja miten pimeiden voimat saavat voittoja.



Mutta tässä meille muistutetaan, että rakennus kasvaa. Se kasvaa siihen asti, kunnes valittujen täysi luku on saavutettu. – Muurilaasti, joka pitää kivet yhteen liitettynä on usko Jeesukseen. Tämä yksi rakennus on Jumalan silmissä siis sopusointuinen, kivet eivät ole siinä sokin sokin, eivätkä ne ole epätasaisia ja hiomattomia. Hän on itse jokaisen kiven hionut Pyhän Hengen kautta ja jokaisen hän on pessyt puhtaaksi Poikansa verellä. Tällaisia olemme me Pyhän kristillisen seurakunnan jäsenet Jumalan silmissä, vaikka itsessämme olemme vielä epätasaisia ja hiomattomia synnin tähden. Tästä johtuu, että maailma ei näe tätä rakennusta sellaisena kuin se tässä raamatunkohdassa kuvataan. Maailma näkee kyllä Jumalan kivilouhimon hedelmää. Se näkee Jumalan lasten rakkauden tekoja, sen valon, jota he heijastavat, kun he Kristuksen rakkauden vaatimina kulkevat Jumalan teitä. Mutta se näkee myös, että nämä Jumalan lasten nimeä kantavat eivät ole kaikki näkyvässä yhteydessä, se näkee myös heidän puutteensa ja heikkoutensa. Tämän on synti saanut aikaan. Tätä syntiä vastaan Jumalan lapset taistelevat ja odottavat sitä päivää, jolloin he täydellisiksi tulevat.

Ja tällainen päivä aivan var-

masti tulee. Paavali sanoo: ”*Koko rakennus liittyy yhteen ja kasvaa pyhäksi temppeliksi Herrassa.*” Pyhällä temppelillä Paavali tarkoittaa Jumalan seurakuntaa sellaisena kuin se on viimeisenä päivänä täydessä kirkkaudessaan, jolloin viimeinen valittu on siihen liitetty. Silloin kun viimeinen kivi on asetettu paikalleen ja kirkon telineet, eli tämä maailma, puretaan, silloin pyhä temppeli seisoo kaikessa loistossaan kaikkien nähtävänä. Silloin ei kukaan näe kivissä mitään epätasaisuutta tai hiomattomuutta. Tämän pyhän temppelin kirkkaus on oleva aivan häikäisevä. Silloin kuivuu Jumalan lasten silmistä se viime kyynelkin, sillä ei enää ole itkua eikä mitään murhetta. Ja ne, jotka suuresta ahdistuksesta ovat tulleet, saavat kasvoista kasvoihin nähdä hänet, jonka veressä he vaatteensa valkaisivat. Ja se uusi virsi, joka kaikui jo täällä ajassa, kaikuu silloin täysin sävelin Karitsan ylistykseksi, kiitokseksi ja kunniaksi.

”*Hänessä tekin yhdessä muitten kanssa rakennutte Jumalan asumukseksi Hengessä.*” Ajatellaamme ystävät, tätä. Ajatellaamme ja kiittäkäämme. Aamen.

Rupert Efraimson  
Sovituksen sana

## Pyhä Henki

*"Minä olen rukoileva Isää, ja hän antaa teille toisen Puolustajan pysymään kanssanne iankaikkisesti, totuuden Hengen, jota maailma ei voi ottaa vastaan, koska se ei näe häntä eikä tunne häntä. Mutta te tunnette hänet, sillä hän pysyy teidän luonanne ja on teissä oleva."* (Joh. 14:16–17)

Jeesus olisi turhaan kuollut, jos Pyhä Henki ei tekisi armotyötään meidän sydämissämme. Sanan ja sakramenttien kautta Pyhä Henki vaikuttaa uskon sydämissämme ja pitää meitä uskossa elämämme loppuun asti. Ilman häntä ei olisi mitään uskoa Jeesukseen, ei olisi seurakuntaa, eikä mitään toivoa päästä taivaaseen. Sanan kautta Pyhä Henki nuhdellen vakuuttaa maailmaa kadottavasta synnistä, ettei uskota Jeesukseen; hän nuhtelee siitä, että maailma koettaa omilla teoillaan päästä sovintoon Jumalan kanssa eikä omista Kristuksen vanhurskautta; hän nuhtelee tuomiosta: epäuskossa ja omassa vanhurskaudessa seurataan tuomittua pimeyden ruhtinasta. Mutta uskovia Pyhä Henki puolustaa kaikkia lain ja omantunnon kanteita vastaan, lohduttaa heitä kaikissa murheissa ja ahdistuksissa ja Kirkastaa heille joka päivä Jeesusta ja hänen täydellistä ansiotaan.

Ensimmäisenä helluntaina pie-



ni joukko arkoja opetuslapsia oli koolla Jerusalemissa. Äkkiä kuului kova humaus, niin kuin tuulispää, ja ennen iltaa 3000 ihmistä oli tullut kasteen ja uskon kautta ensimmäisen uuden liiton seurakunnan jäseniksi. Pyhä Henki oli tehnyt suuria ihmeitä siinä sanassa, jota apostolit julistivat.

Uskovaiset *"eivät ole saaneet maailman henkeä"* (1 Kor. 2:12); myöskään *"te ette ole saaneet orjuuden henkeä ollaksenne jälleen pelossa, vaan te olette saaneet lapseuden Hengen, jossa me huudamme: 'Abba! Isä!'* Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia" (Room. 8:15–16). Henki auttaa meitä heikkoudessamme. Älkäämme siis sammuttako Henkeä, vaan olkaamme Hengessä palavat, ahdistuksissa kärsivälliset ja rukouksessa kestävät.

*Pyhä Henki, asu sydämessäni, hallitse ja ohjaa elämäni. Aamen"*

*Voimattomalle voimaa*

## Myrskyssä

Elin lapsuuteni Kotkassa. Se on Suomenlahden rannalla – siis merenrantakaupunki. Isällämme oli pieni moottorivene – ei perämoottorivene, mutta sellainen avovene, jossa oli matalat tuulilasit edessä, jossa isä ohjasi venettä seisten. Me lapset istuimme veneen takaosassa. Siihen aikaan ei ollut vielä mitään pelastusliivejä – ei ollut edes autoisakaan turvavöitä.

Isä vei meitä lapsia joskus Lehmä-nimiseen saareen. Sinne mennessä joutui jo ulapalle niin, ettei viereisiä saaria nähnyt. Kerran, kun meidän piti palata, nousi yllättävä myrsky. Aallot löivät veneen keulasta niin, että ne huuhtoivat aina isän paskerin (hattu) pois päästä meidän lasten jalkoihin. Me kaikki kastuimme ja veneeseenkin tuli vettä. Sen muistan, että silloin minua pelotti.

Vanha pastori, Uppala, kertoi kerran hänen elämänsä puhuttelevimmasta ja mieliin painuvimmasta ”saarnasta”. Hän oli nuorena ollut höyrylaivalla matkalla Amerikkaan. Tuolloin tuo matka kesti kai kymmenen päivää ja siis pelkkää ulappaa kaikkialla. Kun sitten lopulta oltiin jo aika lähellä määränpäättä, jäljellä oli enää pari päivää, silloin tuntui jo siltä, että nyt alkaa kaikki vaarat olla ohi. Pastori oli mennyt

puhuttelemaan laivan kapteenia: ”Eiköhän nyt ala olla kaikki hyvin vai mitä.”

Kapteeni oli vastannut: ”Es kann noch alle gesehen.“ (Vielä voi tapahtua mitä vain).

Itse asiassa näinhän meillä kaikilla on koko ajan. Tulevaa emme tiedä vähääkään.

Kerrotaan myös laivasta, joka oli joutunut myrskyyn. Aallot keinnuttivat sitä. Ihmiset alkoivat voida pahoin ja kaikkia pelotti. Laivan kyydissä oli pieni poika, joka vain luki kirjaa kaikessa rauhassa. Joku meni häneltä kysymään, miksi et pelkää? Poika oli vastannut: ”Minun isäni ohjaa tätä laivaa.”

Meidän kaikkien olisi hyvä muistaa aina se, että meidän Taivaallinen Isämme ohjaa meidän elämäämme. Hän tietää menneet ja tulevat. Hän on Kaikkivaltias. Meille ei tapahdu mitään Hänen tietämättään, sallimattaan. Opetuslapsetkin olivat myrskyssä. Silloin Jeesus tuli heidän luokseen – käveli vettä pitkin ja sanoi: *”Olkaa turvallisella mielellä, Minä se olen, älkää pelätkö.”* Psalmissa sanotaan: *”Avuksesi huuda minua hädän päivänä, niin minä tahdon auttaa sinua, ja sinun pitää kunnioittaman minua.”*

Lastenvirressä lauletaan: *”Jeesus, lasten auttaja, varjele mua vaa-roissa. Sinä tunnet elämäni, kuljet aina vierelläni, parhain ystäväni.”*

Eeva Voima

## *Minkälaista kirkkoa Luther tahtoi*

Kysymys siitä, minkälaista kirkkoa Luther tahtoi, on varmaan luterilaista nimeä käyttäville mitä mielenkiintoisin ja tärkeä. Se, joka oikein ja tosimelellä käyttää tätä nimeä, tunnustautuu luonnollisesti myös siihen, mitä hänen oppi-isänsä Luther Jumalan sanaan perustuen opetti kirkosta eli seurakunnasta. Tämä kysymys on kuitenkin viime vuosina täällä Suomessa tullut erikoisen huomion kohteeksi, kun luterilaisen nimen suojassa toimivasta valtiokirkosta eli nk. kansankirkosta on tapahtunut eroamisia nimenomaan sen tähden, että se ei enää olisikaan sellainen kirkko, johon luterilainen kristitty hyvällä omalätunnolla voisi kuulua.

### **Luterilaisen uskonpuhdistuksen tarkoitus ja merkitys**

Luterilainen uskonpuhdistus ei ole tuonut maailmaan mitään sinänsä uutta. Jo silloin kun Luther naulasi nuo tunnetut 95 väitöslausestansa Wittenbergin linnankirkon ovelle, esiintyi hän vain Jumalan sanan totuuden puolesta sen väärennystä vastaan. Olihan ennenkin väitelty oppikysymyksistä, mutta Luther vaati ehdotonta alistumista

Jumalan sanan seuraamiseen. Ja hän pysyi tässä vaatimuksessaan loppuun asti. Hän ei pelännyt kuolemaa, vaan Jumalaa. Kun häntä Wormsin valtiopäivillä vaadittiin peruuttamaan syytöksensä paavikirkkoa vastaan, niin hän kuolema silmiensä edessä muun muassa vastasi: "Jos ei minua kumota Raamatun todistuksilla taikka muuten aivan selvillä syillä, tulen minä olemaan kätkettynä näihin kirjoihini ja omatuntoni on sidottu Jumalan sanaan." Eikä hän peruuttanut mitään. Jumala säästi kuitenkin palvelijansa hengen siunaukseksi tuhansille. Luther ei taistellut minkään oman erityisen vakaumuksensa tai jonkun nerokkaan ihmisaatteen puolesta, vaan hän noudatti vain Jumalan tahtoa ja totteli Raamatun sanaa. Niinpä myös luterilainen uskonpuhdistus merkitsee vain palautumista oikeaan kristilliseen uskoon ja sen mukaiseen lapsenmieliseen kuuliaisuuteen Raamatun sanaa kohtaan.

Tästä seuraa, ettei luterilainen kirkko missään muodossa ole jokin uusi kirkko tai lahkoutuma, vaan se on vain apostolisen kirkon oikea jatko. Sitä todistelee Luther muun muassa kirjassaan 'Hans

Wurstia vastaan' (v. 1541). Siinä hän osoittaa, että luterilaisella kirkolla on käytössä oikea kaste, ehtoollinen, side- ja päästöavain, puhdas Jumalan sana ja oikea saarnavirka, että se pitää, uskoo, laulaa ja tunnustaa apostolisten seurakuntien tunnustusta ja rukoilee Kristuksen opettamaa Isämeitä ja psalmeja, kunnioittaa maallista esivaltaa, pitää aviosäätyä kunniaassa, kärsii samaa vainoa kuin ensimmäiset seurakunnat eikä kuitenkaan kosta pahaa pahalla, vaan rukoileekin vihollistensa puolesta ja että se siis kaikin puolin on sama kuin "oikea, vanha kirkko" eli apostolinen kirkko. Niinpä hän siinä saarnavirasta ja Jumalan sanasta puheen ollen sanoo: "ei voi kukaan kieltää, että meillä on saarnavirka ja Jumalan sana puhtaana ja runsaasti saatavana, että me sitä ilman mitään uuden, oman inhimillisen opin lisäystä ahkerasti opetamme ja harrastamme, kuten Kristus on käskenyt ja apostolit ja koko kristikunta ovat tehneet. Emme sepittele mitään uutta, vaan pidämme ja pysymme vanhassa Jumalan sanassa, niin kuin se oli muinaisella kirkolla: sen tähden olemme sen kanssa oikea vanha kirkko, joka samaa Jumalan sanaa opettaa ja uskoo."

Kun siis Luther kaikessa tunnustautuu Raamatun sanaan ja

sitä tahtoo ilman ihmisopin lisäyksiä seurata, niin edellyttää tämä sitäkin, että Lutherilla tulee olla Jumalan sanan oikea käsitys eli oppi seurakunnasta. Ja voisimmekin yllä olevan mukaisesti kysymykseemme, minkälaista kirkkoa Luther tahtoi, heti vastata näin: Luther opetti ja tahtoi Raamatun mukaista apostolista kirkkoa, kuten hän kaikessa muussakin halusi seurata Jumalan sanaa. Varmaan kuitenkin moni uskollinen luterilainen haluaa yksityiskohtaisempaa vastausta tähän kysymykseen ja todisteita, joitten esittäminen on sitäkin tarpeellisempaa, koska on niitäkin, jotka kannattaessaan toisenlaista oppia seurakunnasta myös koettavat puolustaa itseään Lutheriin vetoamalla.

### **Mitä Luther opetti kristillisestä kirkosta?**

Luther opettaa, että kristillinen kirkko on uskovat ihmiset, näkymätön pyhain yhteys eikä mikään näkyväinen laitos. Tunnetuthan ovat hänen sanansa Schmalkaldenin uskonkohdissa: "Sillä tietäähän, Jumalan kiitos, seitsenvuotias lapsi, mikä seurakunta on, nimittäin pyhät uskovaiset ja ne karitaiset, jotka kuulevat Paimenensa ääntä. Näinhän lapset rukoilevat: 'Minä uskon pyhän, kristillisen



seurakunnan.' Tämä pyhyys ei ole kuoriviitoissa, paljaslaissa, pitkissä kauhtanoissa ja muissa heidän ohi pyhän Raamatun keksimisään seremonioissa, vaan Jumalan sanassa ja oikeassa uskossa." (TK 1948, s. 266-267) Kun sitten oikea kristillinen usko syntyy ja säilyy yksin Jumalan sanan ja sakramenttien kautta, niin ovat kristillisen kirkon ulkonaisesti havaittavia merkkejä evankeliumin opin oikea opettaminen ja sakramenttien oikea hoitaminen (Augsburgin tunnustus 7., TK 1948, s.27).

Pysyäkseen kristillisessä kirkossa tulee siis kristityn seurata näitä merkkejä ja niitä käyttää. Ja tästä johtuu, että kristityn suhtautuminen paikallisseurakuntiin ei perustu mihinkään laitosmaiseen käsitykseen kirkosta, vaan yksinomaan siihen, onko seurakunnilla käytössä Jumalan sanan puhdas saarna ja sakramenttien hoito. Luther sanoo: "Missä nyt kuulet tai näet saarnattavan sellaista (Jumalan pyhää) sanaa, sitä uskottavan, tunnustettavan ja sen mukaan eletävän, siellä voit epäilemättä uskoa olevan myöskin pyhän yhteisen kirkon, se on kristillisen pyhän kansan (1 Piet. 2:9), vaikka siinä olisikin vain harvoja jäseniä." Eikä hän tässä tarkoita sitä, että tämä oikean opin tunnustus olisi vain paperilla, vaan kyseessä on

Jumalan sana sellaisena kuin sitä todella käytännössä julistetaan, kuten hän tuon kohdan yhteydessä sanoo: "Mutta me puhumme [näkyvästä] ulkonaisesta sanasta, jota ihmiset, sellaiset kuin sinä ja minä, saarnaavat julkisesti. Sillä sen on Kristus jättänyt jälkeensä [näkyväksi] ulkonaiseksi merkiksi, josta hänen kirkkonsa tai hänen kristillinen, pyhä kansansa voidaan tuntea. Mekin puhumme sellaisesta suullisesta sanasta, kun sitä todella uskotaan ja julkisesti tunnustetaan maailman edessä, kuten hän sanoo (Mt. 10:32,33; Mk. 8:38): Joka tunnustaa minut ihmisten edessä, hänet minäkin tunnustan omakseni Isäni ja hänen enkeliensä edessä." ('Kirkolliskouksista ja kirkosta.' 1539)

### **Raamatullinen oppi seurakunnasta**

Raamatun mukaan tulee kristittyjen yhden uskon ja opin perustuksella muodostua seurakunniksi, joitten oikeus ja velvollisuus on huolehtia siitä, että Jumalan sana puhtaasti ja oikein saarnataan ja sakramentit Kristuksen asetuksen mukaan hoidetaan. Väärää oppia ei ole suvaittava ja vaelluksen syn-teihin nähden on rikkojaan nähden hänen parhaakseen meneteltävä Raamatun ohjeen mukaan (Mt.

18), joka viimeisenä asteena edellyttää uppiniskaisesti synnissäänsä pysyvän erottamista seurakunnasta. Koska seurakunnan jäsenyys perustuu yksityisen julkisesti tunnustamaan uskoon ja oppiin sekä julkisuudessa osoittamaan kristilliseen vaellukseen, niin seurakunnissa voi olla ja on ulkokullattuja ja pahoja, joitten suhteen – mikäli heidän syntinsä tulevat julki – kärsivällisesti toimitaan Jumalan sanan ohjeen mukaan. Ydinkohta on se, että Jumalan sana puhtaasti opetetaan ja sakramentit oikein hoidetaan. Seurakuntien liittymisen kirkkokunnaksi on ehdonvallanasia. Kirkkokunnan tulee samoin kuin seurakuntien pysyä tinkimättä Jumalan sanan oikeassa opissa, ei vain säännöissäänsä, vaan myös käytännössä. Yhteys seurakuntien välillä on mahdollinen ainoastaan siinä tapauksessa, että ne ovat yksimielisiä kaikissa opinkohdissa. Ehdonvallan asioissa saa luonnollisesti olla erilaisuutta.

Raamatullisen seurakuntaopin mukaista kirkkoa voidaan myös kutsua kansankirkoksi sen mukaan, että siihen kuuluu kristityitä, jotka ovat osa maan kansaa. Kansatonta kirkkoahan ei ole. Ja sekin mahdollisuus on mainittava, että kokonainen kansa tunnustautuisi puhtaaseen oppiin ja sen mukaan tahtoisi vaeltaa. Mutta silloinkin

nimitys 'kansankirkko' siis olisi kuvaamassa Herran kansaa eli kristityitä, joitten mukaan kirkko oikein kantaa kirkon nimeä. Nykyaikainen kansankirkkoate taas käyttää tätä nimeä kansanpaljoutta tarkoittavana, vaikkakaan nykyiset kansankirkot eivät enää olekaan koko kansan eli maan kaikkien asukkaitten kirkkoja. Kansankirkkoateen kannattajat yleensä joko eivät voi tai eivät tahdo ottaa huomioon raamatullista oppia seurakunnasta. Sen kohdalla he tavallisesti aina ryhtyvät käsittelemään lahkollista seurakuntakäsitystä ja kirjoittavat tätä vastaan, vaikka kyseessä olisi tuo aivan toinen, nimittäin raamatullinen oppi seurakunnasta. Milloin sitten edes jonkun verran pysähdytään kuulemaan tätä raamatullista seurakuntakäsitystä, niin kuulee helposti tällaisen arvostelun: ei sitä seurakuntaa kuitenkaan täydelliseksi saa! Tähän on huomautettava, että siitä ei ole kysymyskään, vaan kyseessä on se, että Jumalan sanan oppi on puhtaana käytännössä ja että sitä seurakunnassa harjoitetaan. Opin tulee olla puhdas ja oikea. Elämä on siitä huolimatta aina epätäydellinen ja viallinen.

*A. Aijal Uppala  
Minkälaista kirkkoa Luther tahtoi  
(v. 1930/2008)*



*”Te tutkitte kirjoituksia,  
sillä teillä on mielestänne  
niissä iankaikkinen  
elämä, ja ne juuri  
todistavat minusta.”  
(Joh. 5:39)*

Näillä sanoilla Kristus tahtoo meille ilmoittaa, mitä varten Raamattu etupäässä on meille annettu: siitä on tutkien etsittävä ja opittava, että hän, Marian Poika, on se, joka voi antaa iankaikkisen elämän kaikille, jotka tulevat hänen tykönsä ja uskovat häneen. Se, joka oikealla tavalla ja hyödykseen tahtoo lukea Raamattua, tarkatkoon siis sitä, että siitä etsii Kristusta; totisesti hän on löytävä iankaikkisen elämän. Ellen minä sitä vastoin tutki Moosesta ja profeettoja niin, että minä niistä löydän Kristuksen, joka minun ja kaikkien ihmisten lunastusta varten astui alas taivaasta, tuli ihmiseksi, kärsi, kuoli ja nousi ylös, niin että minulla hä-

nen kautta on sovitus Jumalan kanssa, syntien anteeksiantamus, vanhurskaus ja iankaikkinen elämä, silloin minun lukemiseni ei minua ensinkään auta autuuteen. Raamattua tutkimalla minusta tosin voi tulla oppinut mies ja minä kykenen saarnaamaan sitä muille, mutta se ei kuitenkaan lainkaan minua auta; sillä ellen minä löydä ja tunne Kristusta, en minä löydä autuutta enkä iankaikkista elämää, jopa minä löydän katkeran kuoleman. Rakas Jumalamme on näet päättänyt niin, ettei muuta nimeä, jossa meidän pitää autuaaksi tuleman, ole ihmisille annettu, kuin Jeesuksen nimi.

*Martti Luther*

## Löytötavara

Matti ja Pekka kävelivät kaupungilla. Heidän edellään kulki vanha, harmaatukkainen nainen hiukan ontuen. Vanhuksella oli päällään vähän nuhruisen näköinen takki. Hän kaivoi takkinsa taskusta nenäliinan ja samalla taskusta putosi jotakin kadulle.

”Hei minä löysin setelin – viisi euroa”, ihastui Pekka.

”Sehän putosi tuolta mummolta. Meidän pitää palauttaa se hänelle”, vastasi Matti.

”Eikä!” sanoi Pekka topakasti: ”Löytäjää saa pitää löytötavaran.”

”Niin, mutta se voi olla tuon mummon vähäinen raha. Hän näyttää köyhältä”, jatkoi Matti.

Matti nappasi setelin Pekalta ja juoksi mummon luo.

”Anteeksi, mutta teiltä putosi tämä”, sanoi Matti ja ojensi seteliä mummolle. ”Voi kiitos”, sanoi vanhus ja hänen naamalleen levisi hymy: ”En yhtään huomannut. Olen menossa kauppaan. Ostan sillä kaurapuuropaketin ja mai-topurkin. Niistä saan moneksi aamuksi puuroa itselleni. Teittepä kauniisti, kun palautitte rahani.”

Vanhus jatkoi matkaansa kauppaan ja pojat palasivat kotiin.

Pekka purki harmiaan äidille. ”Ei edes löytöpalkkiota saatu”,

puhisi Pekka.

”Katsotaanpa netistä, mitä laki sanoo”, lohdutti äiti. *”Löytäjää saa pitää vähäarvoisen löytötavaran, mikäli tavaran omistaja ei ole tiedossa, eikä omistaja ole vaikeudetta selvitettävissä”*, luki äiti ääneen: ”Teitte siis aivan oikein. Tuo raha saattoi olla arvokas sille vanhukselle. Raamatussa sanotaan meille: *”Älä kiellä tarvitsevalta hyvää silloin, kun Jumala on antanut sinulle siihen mahdollisuuden.”*” (Sananl. 3:27)

”Ajatelkaa, miten pettyneeksi mummo olisi tullut huomatesaan kassalla, ettei hänellä olekaan rahaa ja puuropaketti olisi pitänyt jättää kauppaan”, jatkoi äiti.

Nyt Pekkaa rupesi hävettämään hänen aikeensa pitää raha.

”Löytöpalkkioksi tarjoan meille kaikille pakastimesta jäätelöpuikot”, sanoi äiti ja jatkoi: ”Jumala on siunannut meidän perheemme elämää niin, että meillä on kaikkea, mitä tarvitsemme – ylikin. Muistakaamme kiittää Häntä siitä.”

He lauloivat yhdessä: *”Kiitos, Jeesus, sulle aina lahjoistasi kaikesta. Sydämeeni siis nyt paina, että sain ne armosta.”*

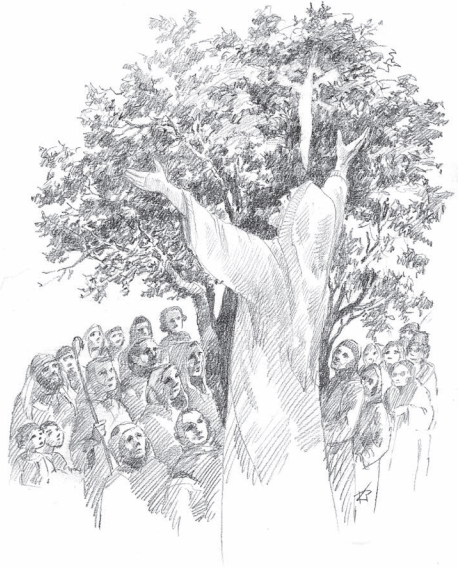
*Eeva Voima*

## Pyhä Henki tuo meille Kristuksen

*”Jos rakastatte minua, pidätte minun käskyni. Minä olen rukoileva Isää, ja hän antaa teille toisen Puolustajan pysymään kanssanne iankaikkisesti, totuuden Hengen, jota maailma ei voi ottaa vastaan, koska se ei näe häntä eikä tunne häntä. Mutta te tunnutte hänet, sillä hän pysyy teidän luonanne ja on teissä oleva. En jätä teitä orvoiksi, tulen teidän luoksenne. Vielä vähän aikaa, niin maailma ei enää minua näe, mutta te näette minut. Koska minä elän, tekin elätte. Sinä päivänä te ymmärrätte, että minä olen Isässäni, ja että te olette minussa ja minä teissä. Jolla on minun käskyni ja joka pitää ne, se rakastaa minua. Mutta sitä, joka minua rakastaa, minun Isäni rakastaa, ja minä rakastan häntä ja ilmoitan itseni hänelle.” (Joh. 14:15–21)*

Ennen kuolemaansa Jeesus valmisti opetuslapsiaan taivaaseen astumiseensa. Hän ei olisi enää täällä maailmassa näkyvässä muodossa eikä hänen puoleensa voisi kääntyä samalla tavalla kuin ennen.

Meistä voi välistä tuntua siltä, että uskonelämällemme olisi hyväksi, jos olisi jotakin näkyvää ja konkreettista, mille voisi uskonsa rakentaa. Se ei ole kuitenkaan Jumalan meille antama tie, sillä usko tähyää näkymättömiin eikä pane turvaansa näkyväisiin. Koska tämä asia on meille



niin vaikeasti opittavissa, Jeesus näki tarpeelliseksi opettaa sitä. Sen sijaan, että hän olisi näkyvänä keskellämme, hän lupasi meille Puolustajan, Pyhän Hengen.

Pyhä Henki vuodatettiin ensimmäisenä helluntaina näkyvin merkein. Niin täyttyi profeetta Joelin ennustus. Sen jälkeen Pyhä Henki toimii sanan ja sakramenttien kautta, sydämissä, näkymättömällä tavalla. Tässä joudumme opiskelemaan sitä, mitä Jeesus sanoi Tuomaalle: *”Autuaat ne, jotka eivät näe ja kuitenkin uskovat!”* (Joh. 20:29) Pyydämme, että Jumala vahvistaa uskomme puhtaalla opilla Sanansa mukaan.

**Tiedämme, että meillä on  
Pyhä Henki, koska rakastamme  
Jeesusta ja hänen sanaansa**

Mistä voimme tietää, että meillä on Pyhä Henki, jos emme voi häntä näh-



dä? Tiedämme sen Pyhän Hengen vaikutuksesta. Jeesus sanoo: *"Jos te minua rakastatte, niin te pidätte minun käskyni."* Mitkä käskyt? Kaikki käskyt, jotka Jeesus on antanut. Hän ei sano: niin te pidätte minun käskyjäni; ei niin, vaan *"minun käskyni"*. Alkukielen tarkoituksen voisimme ilmaista selvällä suomella: 'kaikki käskyni'. Se, jolla on Pyhä Henki, ei valikoi Jeesuksen sanoja, vaan hän on eheästi Jeesuksen opetuslapsi, kuuntelee tarkasti Hyvän Paimenen ääntä ja seuraa häntä kaikessa.

Mitkä sitten ovat Jeesuksen käskyt ja mitä käskyjen pitäminen tarkoittaa? Apostoli Johannes kirjoittaa: *"Tämä on hänen käskynsä, että meidän tulee uskoa hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen nimeen ja rakastaa toinen toistamme, niin kuin hän on meille käskyn antanut."* (1 Joh. 3:23) Näin Pyhä Raamattu jakaa Jeesuksen käskyt kahteen osaan eli toisaalta siihen, mikä kuuluu uskon, ja toisaalta siihen, mikä kuuluu rakkauden piiriin. Se, jolla on Pyhä Henki, haluaa tulla Jeesuksen kautta autuaaksi ja panee turvansa hänen nimeensä. Se, jolla ei ole Pyhää Henkeä, luottaa taas omiin tekoihinsa.

Pyhä Henki on tehnyt sydämellemme rakkaaksi Jeesuksen ja hänen sovitustyönsä. Pyhä Henki on tehnyt meille rakkaiksi myös lähimmäisemme, ja aivan erityisesti uskonveljemme ja -sisaremme. Vaikka meissä on yhä jatkuvasti syntiturmelumuksemme, elämme kuitenkin kaikesta heikko-udestamme huolimatta kristillistä

elämää ja jos siitä lankeamme, tiedämme, että lankeemuksesta on parannuksessa Jumalan voimalla noustava.

Uskon alueella pidämme Jeesuksen käskyt pysymällä oikeassa opissa ja uskomalla sen mukaan. Niin Kristus säilyy ainoana sielumme turvana ja tienä taivaaseen. Elämän alueella pidämme hänen käskynsä jättämällä Jumalan lain voimaan, antaen sen tuomita itsemme ja kilvoitellen armon antamin voimin, niin että teemme hyviä tekoja palkkaa toivomatta ja tekoihimme turvautumatta. Jumalan sana antaa sisällön sekä uskolle että kristilliselle rakkaudelle. Joka näin uskoo ja näin tahtoo armon antamin voimin elää, se voi tällaisesta päätellä omistavansa Pyhän Hengen, sillä ilman Pyhän Hengen vaikutusta ihminen ei voi siihen päästä. Sellaisen uskon ja sellaisen mielen vaikuttaa Pyhä Henki evankeliumilla ilman myötävaikutustamme niin, että kunnia kuuluu yksin Jumalalle.

Mutta entä, jos tunnet, ettei sinulla ole Pyhää Henkeä eikä autuuden varmuutta ja asia painaa sinua. Tiedä silloin, että Pyhä Henki kutsuu sinua ja vetää sinua Kristuksen luo. Pane vain turvasi Kristukseen sellaisena kuin olet. Kun niin teet, et sinä itse sitä saa aikaan, vaan se on Pyhän Hengen vaikutusta sinussa.

**Tunnet Pyhän Hengen siitä, että hän puolustaa meitä**

Paha henki tunnetaan siitä, ettei hän halua kenenkään tulevan autuaaksi.

Toki kiusaajakin haluaa, että ihminen väärin perustein uskoisi olevansa pelastettu. Sellaisessa itsevarmuudessa ihminen näet ei etsi oikeata autuuden perustetta ja kulkee tilaansa tunte-matta kadotukseen. Usein kuitenkin kiusaaja lähestyy ihmistä toisella tavalla. Kun ihminen Jumalan lain vaikutuksesta menettää itsevarman olotilansa ja hänen omatuntonsa todistaa hänet syylliseksi, kiusaaja haluaa peittää häneltä evankeliumin lohdutuksen ja syyttää häntä tähän tapaan: katso mitä kaikkea pahaa olet tehnyt, katso, kuinka paha ja pimeä on sinun sydämesi, ethän sinä voi olla Jumalan lapsi, ei noin syntiselle kuulu armo. Vielä kiusaaja voi sanoa: Ellet tule paremmaksi, et voi kelvata Jumalalle. Tällaisesta syyttämisestä kiusaaja on saanut nimensäkin saatana, mikä merkitsee syyttäjää ja vastustajaa.

Jeesus, joka itsekkin on meidän Puolustajamme, lupasi meille noita syytöksiä vastaan toisen Puolustajan, totuuden Hengen: *"Minä olen rukoileva Isää, ja hän antaa teille toisen Puolustajan olemaan teidän kanssanne iankaikkisesti, totuuden Hengen, jota maailma ei voi ottaa vastaan, koska se ei näe häntä eikä tunne häntä; mutta te tunnette hänet, sillä hän pysyy teidän tykönänne ja on teissä oleva. En minä jätä teitä orvoiksi; minä tulen teidän tykönnne."*

Mitä Jeesus tekee, kun hän puolustaa meitä? Raamattu sanoo: *"Jos joku syntiä tekeekin, niin meillä*

*on puolustaja Isän tykönä, Jeesus Kristus, joka on vanhurskas. Ja hän on meidän syntiemme sovitus; eikä ainoastaan meidän, vaan myös koko maailman syntien."* (1 Joh. 2:1–2.) Jeesus puolustaa meitä vanhurskaudellaan, syntiemme sovituksella, jonka hän on koko maailmaa varten hankkinut. Hän puolustaa meitä Isän edessä, ja niin saatana on heitetty pois Jumalan kasvojen edestä meitä syyttämästä. Raamattu sanoo: *"Nyt on tullut pelastus ja voima ja meidän Jumalamme valtakunta ja hänen Voideltunsa valta, sillä meidän veljiemme syyttäjä, joka yöt ja päivät syytti heitä meidän Jumalamme edessä, on heitetty ulos."* (Ilm. 12:10)

Kun Jeesus on noussut ylös taivaaseen eikä ole enää täällä näkyvässä muodossa, hän on antanut meille toisen Puolustajan, totuuden Hengen, joka todistaa meidän sydämилlemme ja meidän sydämissämme Jumalan sanan kautta siitä, että Jeesus on jo hankkinut meille täydellisen sovituksen synneistämme ja että me saamme synnit anteeksi armosta ilman tekoja yksin Kristuksen tähden. Näin toteutuu Jeesuksen sana: *"Hän on minut kirkastava, sillä hän ottaa minun omastani ja julistaa teille."* (Joh. 16:14) Näin Pyhä Henki tekee sanassa ja sakramenteissa. Vaikka sakramentit itse ovat näkyviä, niin se lahja, jonka ne antavat, on näkymätön; nehan tuovat meille Kristuksen ja hänen anteeksiantamuksensa kaikista synneistämme.

Maailma, epäuskoiset, käsittävät vain sellaista, mikä näkyy, mikä on aistein järjelle ja tunteille näytettävissä. Pyhää Henkeä ei kuitenkaan voi nähdä eikä aistein todeta hänen läsnäoloaan. Sen vuoksi maailma ei voi ottaa häntä vastaan. Kääntymys jää aina ihmeksi, koska se on yksin Pyhän Hengen työ. Maailma on täynnä sellaista uskonnollisuutta ja vääristynyttä kristillisyyttä, jossa Pyhä Henki yritetään tehdä aistein havaittavaksi. Sillä tiellä ei tulla tuntemaan Kristusta, vaan ajaudutaan hänestä ohi eikä löydetä tunnolle sellaista rauhaa, joka voi kestää ahdistuksissa ja jopa kuolemassa. Ihana on Jeesuksen lupaus totuuden Hengestä: *"Mutta te tunnutte hänet, sillä hän pysyy teidän tykönänne ja on teissä oleva. En minä jätä teitä orvoiksi; minä tulen teidän tykönnne."* Kun Pyhä Henki puolustaa meitä kaikkia kiusaajan syytöksiä vastaan Jumalan kaikkia ihmisiä koskevalla armoitahdolla ja Jeesuksen sovitustyöllä, emme ole orpoja, vaan Herra Kristus kaikkine armoineen tulee tykömme. Vieläpä Vapahtaja lupasi, että Pyhä Henki on oleva puolustajamme *"iankaikkisesti"*, siis apostolien aikana, kaikkina aikoina myös sen jälkeen, jopa viimeisenä suuren ahdistuksen aikana. Maailma ei löydä lohdutusta Pyhän Hengen toiminnasta, koska se etsii näkyviäisiä. Siksi se ei voi ottaa vastaan Pyhää Henkeä ja hänen todistustaan Kristuksesta. Tämä koskee myös niitä, joiden sydämen us-

kona on jokin muu usko kuin sanalle ja sakramenteille rakentuva.

Jeesus nimittää tekstissämme Pyhää Henkeä totuuden Hengeksi. Pyhän Raamatun todistuksen mukaan jokainen ihminen on valhettelijä. Niin myös kaikki se, mitä luonnollinen ihminen ajattelee pelastuksesta, on valhetta. Sen sijaan se, mitä Pyhä Henki, Raamatun Henki, todistaa, on totta. Tämä totuus ei ole vain jokin tietoteoreettinen asia, vaan siihen liittyy Kristus ja elämä. Sanoohan Kristus tekstissämme: *"Koska minä elän, niin tekin saatte elää."* Tästä on kysymys, iankaikkisesta elämästä, jonka rinnalla ihmisen ajallinen elämä on kuin kämmenen leveys, ajan rahtu. Mutta sellaisena se on jokaiselle tärkeä armonaika oppiaksemme tuntemaan Kristuksen. Koska Pyhä Henki on totuuden Henki, hän varjelee Kristuksen omat totuuden sanalla. Siinä valossa kaikki väärät opit ovat vaarallisia, sillä niihin kätkeytyy paitsi valhe, myös erilaisia kiusaajan syytöksiä ja ansoja. Jeesus ei koskaan vähätellyt väärää oppia, vaan aina varoitti siitä ja kehotti sitä karttamaan.

Olkoon helluntai meille todellisen Pyhän Hengen juhla, totuuden Hengen juhla, sen Hengen juhla, joka puolustaa meitä Kristuksen armolla ja tuo sydämiimme Jumalan rauhan syntiemme anteeksisaamisessa.

*Markku Särelä*  
*"Rauha teille!" Saarnakirja, osa 2*

## Profeetta NEHEMIA

Persian kuningas Artahsastan kahdentenkymmenentenä hallitusvuotena Suusanin linnassa kysyi hän ylimmältä virkamieheltään ja luotetulta neuvonantajaltaan Nehemialta tämän surullisen ilmeen syytä. Nehemia kertoi, että *"ne, jotka vankeudesta palanneina ovat jäljellä siinä maakunnassa (Jerusalemissa), ovat suuressa kurjuudessa ja häväistyksen alaisina. Lisäksi Jerusalemin muuri on revitty maahan ja sen portit olivat tulella poltettu."* (Neh. 1:3) Kuningas näki hyväksi antaa Nehemialle tehtäväksi Jerusalemin muurin jälleenrakentamisen.

Elettiin vuotta 445 eKr. — 12 vuotta sen, jälkeen kun paluumuutto alkoi Esran johdolla. Jerusalemin temppele oli rakennettu uudelleen mutta oli suojaton koska kaupunkia turvaava muuri oli kaupungin hävityksen jälkeisessä tilassa, maan tasalla. Muurin uudelleen rakentamista vastustivat ympäristövaltiot ja muut vihamieliset koska muurilla suojattu kaupunki on helpompi puolustaa ja jälleenrakentaa. Vihamieliset ympäristövaltiot häiritsivät rakentamista ja käyttivät hyväkseen hidasta tiedonkulkua =Jerusalemin etäistä sijaintia Persian pääkaupungista.

Nehemia ei tullessaan Jerusalemin kertonut tulonsa syytä. Hän tutki ensin kaupungin raunioita yöllisillä käynneillään ja arvioi muurin jälleenrakentamista. Saatuaan rakennussuunnitelmansa hahmoteltua, hän näytti kuninkaan valtakirjat kansalle. Nehemian varsinaisen rakennustehtävän ohella hänen tuli saattaa kansakunta ennalleen, oi-

keaan suhteeseen Jumalaan. Nehemian vastustajissa oli Samarian maaherra Sanballat, Tobia ja Gesem. Osa juutalaisista oli sitoutunut heihin avioliittojen ja kauppasuhteiden kautta.

Rakennustöihin tuli jokaisen osallistua tehtäväänään sekä vartiointi että rakentaminen. Rikkaiden ja köyhien tasoerojen pienentäminen ennen työn aloittamista onnistui kun pantattu omaisuus sovittiin palautettavaksi köyhille. Nehemia kutsui koolle myös kansankokouksen oikaistakseen vääryydet, joita oli syntynyt kansan keskuudessa.

Rakentamiseen osallistuvat jaettiin pieniin ryhmiin, jolloin jokainen tiesi tehtävänsä urakan aikana. Näin yhdistettiin samalla eri puolita maata saapuneet ryhmät yhdeksi joukoksi.

Häiriöistä ja ympäristön vastustuksesta huolimatta muuri saatiin valmiiksi 52 päivässä. (6:15) Työn valmistuminen oli osoitus siitä, että Jumala oli ohjannut rakentamista.

Muurin tultua valmiiksi, Nehemia nimitettiin Jerusalemin käskynhaltijaksi, ensimmäinen virkakausi kesti 12 vuotta. Sinä aikana hänellä oli velvollisuus kerätä veroja.

Kuudennen luvun alussa todetaan, että muurien porttien puuttuminen muutti ympäristön vihamielistä suhtautumista rakentajiin.

*"Kun muuri oli rakennettu, asetin ovet paikoilleen. Niiden vartiointimisen saivat tehtäväkseen ovenvartijat, veisaajat ja leeviläiset. Jerusalemin päämiehiksi asetin veljeni Hananin ja linnanpäällikön*

*Tultuani sitten Jerusalemiin ja oltuani siellä kolme päivää. nousin yöllä ja muutamat miehet kanssani ilmoittamatta kenellekään, mitä Jumalani oli pannut sydämeeni ja määrännyt tehtäväksi Jerusalemilille. Eikä minulla ollut mukanaani muuta juhtaakaan kuin se juhta, jolla ratsastin. Lähdin yöllä Laaksoportista Lohikäärmelähteelle päin ja Lanta-portille ja tarkastelin Jerusalemin maahan revittyjä muureja ja sen tulella poltettuja portteja. Kuljin eteenpäin Lähddeportille ja Kuninkaanelämikolle, mutta siellä ei ollut juhdalla, jonka selässä istuin, tilaa päästä eteenpäin. (Neh. 2:11-14)*



*Hananjan, sillä hän oli luotettava mies ja pelkäsi Jumalaa enemmän kuin moni muu. Sanoin heille: "Jerusalemin portteja älköön avattako, ennen kuin aurinko on polttavimmillaan. Ovet on suljettava ja salvoilla teljettävä vartijoiden vielä seisossa paikoillaan. Jerusalemin asukkaita pantakoon vartioimaan, kukin vartiopaikalleen, kukin oman talonsa kohdalle. Kaupunki oli joka suuntaan tilava ja suuri, mutta väkeä siinä oli vähän, ja taloja oli vielä rakentamatta" (Neh. 7:1-4)*

Nyt ympäristön kiusantekoko kohdistui enemmän vastuunkantajiin ja yrityksiin päästä osallisiksi avio-suhteiden avulla yhteisön valtarenkenteisiin. Mm. juutalaisiin kuulumaton Tobia oli avioliittosuhteitaan hyväksi käyttäen päässyt asemaan, jossa hän otti temppelistä huoneen yksityisasunnoksi. Nehemia heitti Tobian tavarat ulos ja määräsi huoneen puhdistettavaksi temppelin käyttöön. Nehemian teko ennako

Jeesuksen suorittamaa temppelin puhdistamista.

Maahan palanneita oli kaikkiaan noin 50.000 henkeä. He asettuivat asumaan eri puolille Juudeaa.

Esran kanssa Nehemian tehtävä oli laskea perustus kansalliselle uudistukselle. Kurjissa oloissa karkotuksesta palannut joukko muovautuikin uudistuksen ja herätyksen seurauksena yhtenäiseksi kansaksi.

Nehemia toimi tehtävässä kahdessa jaksossa. Ensin 12 vuotta Jerusalemin käskynhaltijana, vuodet 445-432 eKr. ja sitten lyhyen pääkaupungissa Susanissa vietetyn jakson jälkeen toistamiseen 431-409 eKr.

Nehemian kirja on osoitus rukouksen merkityksestä vaikeuksien keskellä eläville. Rukouksen vahvistuu siellä missä ihminen joutuu vaikeuksiin. Nehemia koki Jumalan uskolliseksi ja armolliseksi ja uskalsi syntinsä tuntien lähestyä Häntä.





## Sana ja kuvat yhdessä

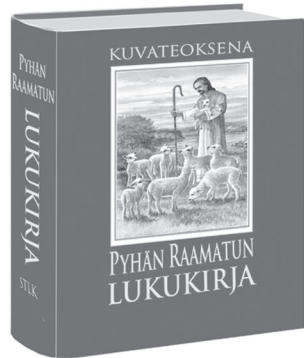
Raamatun Vanhan ja Uuden testamentin teksteistä on kerätty kiehtova kuvitettu katsaus ihmiskunnan varhaisvaiheisiin. Tositapahtumien ketju antaa lukijalle tietoa historiaamme vaikuttaneiden henkilöiden elämästä, taisteluista ja Jumalan johdatuksesta.

Arkeologiset kaivaukset 1800-luvun puolivälistä lähtien vahvistavat Raamatun kuvaukset todellisina tapahtumina.

*Pyhän Raamatun lukukirjan* tekstit ovat raamatunkäännöksestä (STLK 2017), joka perustuu tarkasti alkukieliin. Kirjaan on valittu pyhäkoulussa opetetut Raamatun kertomukset tapahtumajärjestyksessä. Kuvituksena on yli 350 Kimmo Pälikön maalausta ja piirrosta.

**Antakaamme nuorille kuvateos, jossa Jumala itse kertoo töistään.** Kirjassa on kovat kannet ja 576 sivua – sivukoko 19x25 cm.

## PYHÄN RAAMATUN LUKUKIRJA



**Tarjoushintaan 40 €** (ovh. 60 €, sis. postikulut Suomessa)

Tilaukset: [www.luterilainen.com/fi/tilaa/tilaa-kirjoja](http://www.luterilainen.com/fi/tilaa/tilaa-kirjoja)



## Varmaa ja luotettavaa raamatunopetusta!

Uutuuskirjamme johdattavat turvallisen raamatunsanan ääreen. Pastori Markku Särelä on kääntänyt jumaluusopin professorin Carl Manthey-Zornin Koko kristillinen oppi 1 Moos. 15:ssä ja Psalmien kirjan kommentaarista ensimmäisten 42 Psalmien osuuden. Kirjat ovat syvällistä luterilaista Vanhan Testamentin selitystä avaten Jumalan sanaa jokaiselle.

Teosten hinta on 10 €/kpl.

Tilaukset: [www.luterilainen.com/fi/tilaa/tilaa-kirjoja](http://www.luterilainen.com/fi/tilaa/tilaa-kirjoja)

**Lapsille videoita Raamatun kertomuksista:  
[luterilainen.com/videoita](http://luterilainen.com/videoita)**

## **Runsain joukoin leireille!**

**Lämpimästi tervetuloa kaikki tämän kesän leireillemme luonnonkauniille Siitamajalle!**

**Lastenleiri** järjestetään 12.–16.6.2024 ja **Aikuistenleiri** 3.–7.7.2024. Lastenleirin päätteeksi on erityisesti lapsille suunnattu jumalanpalvelus 16.6. klo 11.00 (HPE klo 11.45). Aikuisleiri päättyy konfirmaatio-jumalanpalvelukseen 7.7. klo 11.00.

**Leirien hinnat** ovat 140 €/hlö/koko leiri ja 40 €/hlö/vuorokausi. Alle 15-vuotiaat ja leireillä avustavat nuoret osallistuvat leireille ilmaiseksi.

**Ilmoittautumiset Eeva Voimalle** 5.6. mennessä Lastenleirille ja 26.6. mennessä Aikuistenleirille. Kerrottehan myös erityisruokavaliot, allergiat sekä kulkuyhteys- ja muut erityistarpeet.

**Lisätietoja** leireistä myös pastori Marko Kailasmaalta (p. 050 342 7448, [marko.kailasmaa@luterilainen.com](mailto:marko.kailasmaa@luterilainen.com)).

## **Etsimme nuoria miehiä ja varttuneempiakin, jotka ovat halukkaita pyhään saarnavirkaan**

Tunnetko sydämen kutsumusta ja halua toimia sielujen pelastamiseksi ja onko sinulla kiinnostus Jumalan sanaan ja luterilaiseen oppiin? Kirkkomme antaa sinulle opetusta ja käytännön harjoitusta, jonka jälkeen sinua voitaisiin esittää seurakunnille kutsuttavaksi pastorin virkaan. Jos tunnet sydämessäsi, että Jumala vetää sinua pastorin elinikäiseen kutsumukseen, ota yhteyttä pastori Marko Kailasmaahan. Yhteystiedot:

**[marko.kailasmaa@luterilainen.com](mailto:marko.kailasmaa@luterilainen.com) • Puhelin 050 342 7448**

Raamattu sanoo: ”Varma on tämä sana: jos joku pyrkii kaitsijan virkaan, hän haluaa jaloon toimeen.” (1 Tim. 3:1)



## TOIMINTATIIETOJA

**Helsinki**, Fabianinkatu 13 A, HPE su 9.6. ja 30.6. klo 11.00. Jumalanpalveluksissa on taukoa heinäkuussa.

**Tampere**, Marttala, Hämeenpuisto 39 A, tallennejumalanpalvelukset 18.8. ja 25.8. klo 11.00. HPE 1.9. klo 11.00. Tilaisuudet pyritään lähettämään jäsenille videoyhteyden kautta. Muilta osin kesän osalta katso Siitama.

**Hämeenlinna**, Saaristenkatu 22, HPE 11.8. ja 1.9. klo 15.00.

**Lahti**, kirkolla, Rajakatu 7, HPE 6.6. ja 28.8. klo 18.00.

**Pori**, pääkirjaston seminaarihuone 1, Gallen-Kallelan katu 12, HPE 9.8. klo 18.00.

**Puumala**, kotitilaisuus, Härkösentie 3 B 12, HPE 6.6. ja 28.8. klo 12.00.

**Ruokolahti**, kotitilaisuus, Niskapie-tiläntie 190, HPE 11.9. klo 12.00.

**Siitama**, Siitamaja 33, Orivesi, tallennejumalanpalvelukset 9.6., 21.7., 4.8. klo 11.00. HPE ja Lastenleirin päätös 16.6. klo 11.00; HPE, Aikuistenleirin päätös ja konfirmaatio 7.7. klo 11.00. Tilaisuudet pyritään lähettämään jäsenille videoyhteyden kautta.

**Turku**, kotitilaisuus, Hurtinkatu 12 C 13, HPE 19.6., 22.8. ja 19.9. klo 18.00.

**Vaasa**, kotitilaisuus, Vanhan Vaasan katu 8 A 7, HPE 18.9. klo 10.30.

**Muutoksista** ja muiden paikkakuntien tilaisuuksista ilmoitamme verkkosivuilla [www.luterilainen.com/osallistu](http://www.luterilainen.com/osallistu)

**Pyhäkoulua jälleen ensi syksynä. Muistathan videot Raamatun kertomuksista:**  
[luterilainen.com/videoita](http://luterilainen.com/videoita)

[www.luterilainen.com](http://www.luterilainen.com)  
[www.pyhakoulu.fi](http://www.pyhakoulu.fi)

**Pastori Marko Kailasmaa**  
puhelin 050 342 7448  
Peltokuja 8, 08700 Lohja  
[marko.kailasmaa@luterilainen.com](mailto:marko.kailasmaa@luterilainen.com)



. AYQ2

### Sisällys:

Helatorstai, Martti Luther .....	82
Uskokaa niin rakastatte, Marko Kailasmaa.....	83
Veljenä kanssamme – Jumalan oikealla puolella, Rubert Efraimson .....	84
Pyhä henki kutsuu helluntain juhlaan, C.F.W. Walther .....	86
Tehkää parannus ja uskokaa evankeliumiin!, Martti Luther.....	89
Kristus – sekä Vanhan että Uuden testamentin sana, Markku Särelä.....	90
Huono seura, Voimattomalle voimaa.....	93
Tahdotteko tekin mennä pois?, Gustaf A. Aho .....	94
Kuulunko Pyhään kristilliseen seurakuntaan?, Rubert Efraimson.....	100
Pyhä Henki, Voimattomalle voimaa .....	106
Myrskyssä, Eeva Voima .....	107
Minkälaista kirkkoa Luther tahtoi, A. Aijal Uppala .....	108
Te tutkitte kirjoituksia, Martti Luther.....	112
Löytötavara, Eeva Voima .....	113
Pyhä Henki tuo meille Kristuksen, Markku Särelä, .....	114
Profeetta Nehemia, Kimmo Pälikkö .....	118
Kirjamainokset .....	120
Tapahtumatietoja.....	122
Toimintatietoja.....	123
Kansi: Jerusalemin muurin jälleenrakentaminen, Kimmo Pälikkö	

SEURAKUNTIEN TILINUMEROITA: TAMPERE: FI74 5700 0220 0405 23

HELSINKI: FI15 1270 3000 0189 73

LUTERILAINEN-LEHTI, TILAUSMAKSUT JA LAHJOITUKSET:

FI15 8000 1700 3033 09

KIRKKOKUNTA JA KIRJAMYNTI: FI15 8000 1700 3033 09

Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko.

Tilaushinta 2024: Kotimaassa 25 € vuosikerta, ulkomaille 35 €

Toimitus: päätoimittaja Marko Kailasmaa, marko.kailasmaa@luterilainen.com

Taitto: Ideamyly, kuvitus: Kimmo Pälikkö

Lehden tilaukset, osoitteenmuutokset:

marko.kailasmaa@luterilainen.com, puh.050 342 7448.

Tilauksmaksut Luterilainen-lehden pankkitilille no.: FI15 8000 1700 3033 09

Kirkon internet-sivut: www.luterilainen.com